

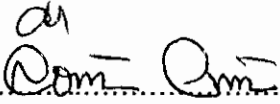
ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

กนิษฐา สุทธิเจริญ

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
และคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานวิชาปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
ได้พิจารณาปัญหาพิเศษของ กนิษฐา สุทธิเจริญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

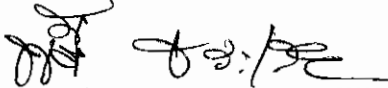
อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

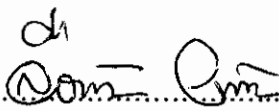

.....

(อาจารย์ลือชัย วงษ์ทอง)

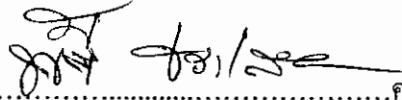
คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัมชา ก.บัวเกษร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชนีย์ ธาระเสนา)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ลือชัย วงษ์ทอง)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชนีย์ ธาระเสนา)

วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี” สำเร็จลงได้ด้วยความรู้จากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง โดยเฉพาะอาจารย์ลือชัย วงษ์ทอง ที่ได้ให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่จะศึกษา และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลงด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

การศึกษาครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจาก นายดุสิต ผดุงศิลป์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส นายทรงศักดิ์ เรืองศรีมัน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส นายอมร ชุ่มพุดชา นักบริหารงานช่าง เทศบาลตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน และนักศึกษาในพื้นที่ตำบลวังสรรพรสที่เป็นผู้ช่วยในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลวังสรรพรส ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ที่ได้คอยให้ความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่องในระหว่างการทำปัญหาพิเศษอันเป็นสิ่งที่มีความหมายแก่ความทรงจำตลอดไป

กนิษฐา สุทธิเจริญ

ชื่อปัญหาพิเศษ	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี
ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ	กนิษฐา สุทธิเจริญ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ สถานภาพทางสังคม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Kerjcie & Morgan) ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 350 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบบังเอิญโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบโดยการทดสอบค่าที (t - test) และทดสอบความแปรปรวน แบบทางเดียว (One - way ANOVA) และทดสอบภายหลัง (Post Hoc) เพื่อหารายคู่ที่แตกต่างกันโดยใช้ LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและสาธารณูปโภค ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการผลิตเกษตรอินทรีย์ ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ และด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาลภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 5 ด้าน และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ และสถานภาพทางสังคมที่ต่างกัน มีความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

Thesis Title	The Expectation of People Towards Development in The Area of Tambon Wangsapparos Administrations Organization Klung District Chantaburi Province.
Student's Name	Mrs. Kanittha Suttijaroen
Major	Master of Public Administration Program in Public Administration
Academic Year	2012

ABSTRACT

The study was conducted quantitative research aims to study the expectations of local people towards the development of Tambon Wangsapparos Administrations Organization, Klung District, Chanthaburi Province. To compare the expectations of local people towards the development of Tambon wangsapparos Administrations Organization. Classified according to gender, age, occupation, education level, length of residence in the area, income and social status. The sample size of the opening of the Kerjcie & Morgan were among the 350 people of all proportion to the sampling and data was collected by questionnaires that were created. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation. Data were analyzed by the t-test for one-way ANOVA and tested after Post Hoc to find a couple different using LSD at the level of statistical significance was 0.05

The results showed that Expectations of local people towards the development of Tambon Wangsapparos Administrations Organization, Klung District, Chanthaburi Province as a whole in the five most : Development of infrastructure, Transportation and utilities, Disaster prevention Balance of Natural Resources and Environment, Infrastructure and economic development of organic production, Social development and quality, and management's commitment to good governance. In the five highest on the study and the expectations of local people towards the development of Tambon Wangsapparos Administrations Organization, Klung District, Chanthaburi Province. Found that people with gender, age, educational level, occupation, duration of residence in the area, income, and different social status. There is an expectation that the development of the Local Tambon Wangsapparos Administrations Organization did not taste different at the 0.05 level of statistical significance.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
 บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน.....	13
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ.....	26
ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของพื้นที่ที่ศึกษา.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
เกณฑ์การแปลผล.....	44
4 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล.....	47
ส่วนที่ 2 ผลและระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล.....	50
ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตัวแปรอิสระ.....	61
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผลการวิจัย.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก.....	86
ภาคผนวก ข.....	92
ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ.....	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ตัวแปรที่ศึกษาและแหล่งอ้างอิง..... 38
2	จำนวนประชากรในตำบลวังสรรพรส จำแนกรายหมู่บ้าน..... 40
3	สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของตำบลวังสรรพรส จำแนกรายหมู่บ้าน..... 41
4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล..... 47
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและสาธารณสุขปโภค..... 50
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมคุณทรัพย์เกษตรกรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน..... 52
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์..... 54
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ..... 55
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล..... 58
10	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลภาพรวมในด้านต่าง ๆ..... 60
11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ..... 61
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ..... 62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอาชีพ....	63
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่.....	64
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้...	65
17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสถานภาพทางสังคม.....	66
18	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี.....	67

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 องค์ประกอบตามทฤษฎีความคาดหวังของวรูม.....	10
2 ตัวแบบทฤษฎีความคาดหวัง.....	12
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นของไทย ได้วิวัฒนาการขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เมื่อ พ.ศ. 2475 ในอดีตการบริหารงานภาครัฐ อำนาจการบริหารงานมาจากส่วนกลาง คือ การกำหนดนโยบาย ทิศทาง แผนงาน โครงการต่าง ๆ เริ่มที่ส่วนกลาง จึงไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ภาครัฐจึงมีการปรับเปลี่ยนการบริหารงานจากภาครัฐเป็นศูนย์กลางเปลี่ยนแปลงไปสู่ “การดำเนินการโดยประชาชน” เป็นการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนอย่างจริงจัง ซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 78 (3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเองและตัดสินใจกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะโดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและของประเทศเป็นส่วนรวมด้วย จากการที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนอย่างมาก ในการทำหน้าที่แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ หากพิจารณาในด้านอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นแล้ว จะเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างมีอิสระ มีความเป็นเอกภาพ ในการดำเนินการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมภูมิปัญญาและฐานทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น มีอิสระในการบริหารงบประมาณและอื่น ๆ แต่ในการพัฒนาท้องถิ่นจะมีประสิทธิภาพได้ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาของท้องถิ่น สำหรับการกำหนดนโยบายและ

เจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องทำงานพัฒนาตนเอง นโยบายของรัฐบาลส่วนกลางอีกด้วย (ภาสกริ์ สังข์แก้ว, 2552, หน้า 68 - 80)

องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นหน่วยงานภาครัฐ หน่วยหนึ่ง ที่เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า จึงมีบทบาทหน้าที่อย่างกว้างขวางโดยมิเพียงแต่บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการ การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส จึงต้องมีการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดและการพัฒนาประเทศ ซึ่งในการให้บริการสาธารณะพื้นฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนแต่ละท้องถิ่น การจัดการให้บริการสาธารณะอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิศาสตร์ พื้นที่ ความหนาแน่นและวิถีการดำเนินชีวิตของประชากร แต่สิ่งที่เป็นหลักเดียวกันในการบริการ คือเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้มากที่สุด การบริหารงานภาครัฐประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องเผชิญ คือต้องเผชิญกับความคาดหวังของประชาชน กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในสังคม นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงทรัพยากรบริหาร ที่เป็นปัจจัยนำเข้า Input ผ่านกระบวนการขั้นตอน Process หลายขั้นตอนไม่คอยสนใจถึงผลงาน Output ที่ออกมา ต้องเผชิญกับขีดจำกัดด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ต้องผ่านขั้นตอนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ในการดำเนินงานของภาครัฐมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ คือ การขจัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชน แก้ไขปัญหาพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชน การวัดผลสำเร็จในการดำเนินงาน วัดผลทางคุณค่า โดยพิจารณาจากผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ ว่าสร้างความพึงพอใจให้ประชาชนได้หรือไม่ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้หรือไม่เพียงใด ที่ผ่านมาการพัฒนาท้องถิ่นอาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากนัก จากประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องเผชิญ (องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส, 2554)

จากปัญหาดังกล่าว จึงให้ความสำคัญในการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในประเด็นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ประกอบด้วย 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและสาธารณูปโภค 2) ยุทธศาสตร์การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการผลิตเกษตรอินทรีย์ 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ 5) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล เพื่อจะ

ได้ทราบถึงความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส และนำไปปรับปรุงการบริหารงานภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถวัดผลสำเร็จในการดำเนินงาน วัดผลทางคุณค่าจากผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับอย่างเป็นรูปธรรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ สถานภาพทางสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน
2. อายุของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน
3. ระดับการศึกษาของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน
4. อาชีพของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน
5. ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน
6. รายได้ของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน
7. สถานภาพทางสังคมของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ได้แก่ ความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ประกอบด้วย

1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณสุขปก
2. ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ด้านการพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการผลิตเกษตรอินทรีย์
4. ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
5. ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล

ขอบเขตด้านพื้นที่: การวิจัยในครั้งนี้ขอบเขตการวิจัยด้านพื้นที่ คือ ศึกษาในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี โดยทำการศึกษาจากประชาชนในพื้นที่ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้ที่เกิดก่อนหรือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จำนวน 2,318 คน (สำนักงานทะเบียนราษฎร อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554)

ขอบเขตด้านระยะเวลา: ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยโดยศึกษาข้อมูลในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มต้นในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 สิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความต้องการหรือความมุ่งหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่มีอายุ 18 ขึ้นไป ที่มีสำเนาทะเบียนบ้าน และมีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลวังสรรพรส
3. ความคาดหวังของประชาชน หมายถึง ความต้องการที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรสในอนาคต ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 3.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณสุขปก
- 3.2 การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.3 การพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการผลิตเกษตรอินทรีย์

3.4 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

3.5 การบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล

4. การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรสให้ดีขึ้นจากที่มีอยู่เดิมหรือเป็นอยู่เดิม

5. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค หมายถึง การจัดการการให้บริการสาธารณะ ในการอำนวยความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคม การวางผังเมือง การพัฒนาการบริการไฟฟ้าสาธารณะ ประปา พัฒนาที่ดิน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส

6. การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติต่าง ๆ โดยการเตรียมการป้องกัน การให้ความช่วยเหลือก่อนเกิดภัย ในขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยต่าง ๆ เช่น อุทกภัย วาดภัย ภัยแล้ง อัคคีภัย เป็นต้น รวมถึง ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7. การพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการผลิตเกษตรอินทรีย์ หมายถึง การส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีในพื้นที่ตำบลวังสรรพรส

8. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตำบลวังสรรพรส ในด้านต่าง ๆ เช่น ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและสืบสานประเพณีแก่ประชาชน เสริมสร้างสุขภาพอนามัย สาธารณสุข กีฬาและนันทนาการ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

9. การบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล หมายถึง การพัฒนาด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง การเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสาร การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน การสร้างความเข้มแข็งและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่และบทบาทของประชาชนคนไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส

2. ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ สถานภาพทางสังคม

3. สามารถเป็นข้อมูลสำหรับศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

และนำไปปรับเปลี่ยนกระบวนการปฏิบัติราชการในการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุความคาดหวัง

4. สามารถเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

“ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี” เป็นการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ
5. ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของพื้นที่ที่ศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายความคาดหวัง มีบุคคลให้คำจำกัดความ ความหมาย หรือคำนิยามศัพท์ของ “ความคาดหวัง” กล่าวได้ ดังนี้

มานพ อุบลทิพย์ (2549, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และการปฏิบัติงานของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่ควรกระทำตัว ตามความคาดหวังขององค์กรหรือหน่วยงานของตนเอง และของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ดิณ ประชญพฤทธิ (2544, หน้า 143) ความคาดหวัง หมายถึง การคาดคะเนจากตนเองหรือจากผู้อื่นว่าสมาชิกในกลุ่มควรจะประพฤติปฏิบัติภารกิจอะไรบ้างเมื่อเข้าไปมีปฏิริยาโต้ตอบกับผู้อื่น

นวรรตน์ จ่อมจีน (2551, หน้า 41) ความคาดหวัง หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ หรือคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นการกระทำของบุคคล สถานการณ์ซึ่งต้องการให้เป็นไปตามความรู้สึก หรือความพอใจ ซึ่งความพอใจนั้นขึ้นอยู่กับ

ความคิดหรือวิจารณ์ญาณ แรงจูงใจและประสบการณ์ ทั้งในอดีตและปัจจุบันของแต่ละบุคคลด้วย เมอเรีย (Murray, 1997 อ้างถึงใน สุพัตรา คงขำ, 2545, หน้า 10) ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดว่าจะทำได้ เพื่อให้บุคคลทำงานที่ตนเองเคยทำ และความคาดหวังนั้น เป็นระดับที่บุคคลปรารถนาจะไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการทำงานแต่ละครั้งและเขาได้กล่าวถึงบทบาทที่คาดหวัง (Role Expectation) ว่าหมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อบุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ทั้งกระทำหรือไม่กระทำ ดังนั้น บทบาทที่คาดหวังนั้นจะออกมาในรูปของการกระทำที่บุคคลคิดว่าควรทำตามสิทธิหรือหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ ที่ตนครอบครองอยู่

มอนดี และคณะ (Mondy et al., 1990 อ้างถึงใน พิสิฐ มหามงคล, 2546, หน้า 20) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่าเป็นการคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ โดยบุคคล จะใช้ประสบการณ์ที่เคยประสบมาเป็นปัจจัยในการกำหนดความคาดหวัง ความคาดหวัง จึงเป็นความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความหรือการคาดการณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้น พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลจึงเป็นไปตามผลลัพธ์ของความคาดหวังที่ตั้งไว้

แอทกินสัน (Atkinson, 1968 อ้างถึงใน สถิต วงศ์สวรรค์, 2529, หน้า 459) ความคาดหวังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดย ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและสำเร็จไว้ว่า

1. เมื่อบุคคลทำงานสำเร็จ ความคาดหวังจะเพิ่มขึ้นสำหรับการทำงานในครั้งต่อไป กล่าวคือความสำเร็จของงานจะเป็นเครื่องส่งเสริมให้เกิดความคาดหวังต่อความสำเร็จในการทำงานครั้งต่อ ๆ ไปอีก ในทางตรงข้ามถ้าประสบความล้มเหลว ความคาดหวังจะลดลงเพราะบุคคลเสียกำลังใจ ความหวังในการทำงานครั้งต่อไปจะลดลง

2. การที่บุคคลจะทำงานนั้นซ้ำอีกหรือไม่ ภายหลังจากที่ได้รับความสำเร็จมาแล้ว ย่อมขึ้นอยู่กับความคาดหวังใหม่ของบุคคล

3. การเปลี่ยนแปลงความคาดหวังมีผลจากการเปลี่ยนแปลงของเครื่องล่อใจ หมายความว่า ความคาดหวังของบุคคลอาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีการเปลี่ยนแรงจูงใจใหม่

คมพัญญ์ ทักษิณ (2551, หน้า 10) ความคาดหวัง หมายถึง การที่บุคคลมีความคาดหวัง มีความต้องการอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด และไม่เท่ากันในแต่ละบุคคลแต่ละช่วงเวลา เมื่อความต้องการอันหนึ่งได้รับการตอบสนอง ก็จะมีความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเรามีสิ่งนั้นแล้วหรือยัง ในขณะที่นั้นช่วงเวลานั้น บุคคลนั้นมีการขาดทางด้านร่างกาย หรือจิตใจ จะก่อให้เกิดความต้องการได้รับการตอบสนอง จะเกิดความคาดหวังหรือต้องการอื่นเข้ามาแทนที่

สรุป จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ความคาดหวัง คือพฤติกรรมและความรู้สึก

การคาดการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคคลตามสิทธิและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหรือระดับผลงานแรงจูงใจ ที่บุคคลกำหนดไว้ว่าจะกระทำให้ได้ ตามความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อสิ่งที่ต้องการได้รับการตอบสนอง ก็จะมีคามคาดหวังต่อไปอีกขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ ความคิด วิจารณ์ ประสพการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

ทฤษฎีความคาดหวัง เลวิน และทอลแมน (Lewin & Tolman, 1989 อ้างถึงใน ผกามาศ ชัชวาลย์, 2554 หน้า 8) เน้นประเด็นการให้ผลตอบแทน ทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลจะทำงานทุ่มเทมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการ คือ ระดับความเข้มข้นของความต้องการผลตอบแทนและความคาดหวังของบุคคลนั้นว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดที่จะได้รับการตอบสนองดังกล่าว

ทฤษฎีความคาดหวัง แมคเคลแลนด (McClelland, 1993 อ้างถึงใน ดิน ปรัชญพฤทธิ 2542, หน้า 48) จาก “คุณค่าของการจูงใจที่มุ่งสัมฤทธิ์ผลของงาน” ดิน ปรัชญพฤทธิ สรุปไว้ การจูงใจเกิดจากความประสงค์ที่จะทำอะไรให้สัมฤทธิ์ผลและหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในชีวิต นอกจากนี้บุคคลอาจมีแรงจูงใจจากประเด็นอื่น ๆ ด้วย เช่น ประสงค์จะได้มาซึ่งอำนาจการเข้าสมาคมหรือโอกาสจะได้ใกล้ชิดกับผู้อื่น

สมพร เฟื่องจันทร์ (2547, หน้า 210) ทฤษฎีความคาดหวัง คือ ระดับความเข้มข้นของความต้องการรางวัลและความคาดหวังของบุคคลในการได้รับการตอบสนองความต้องการ จากการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่าง ๆ ของบุคคลโดยพิจารณารางวัลที่ได้รับจากการตัดสินใจมีคุณค่า หรือมีความสำคัญต่อตนเพียงใด

วรูม (Vroom, 1964 อ้างถึงใน สมพร เฟื่องจันทร์ 2547, หน้า 210) ได้ขยายแนวคิดและเมื่อนำมาอธิบายกระบวนการจูงใจของบุคคลในการทำงานมีตัวแปรหลักในความคาดหวังของบุคคลในการจูงใจ คือ

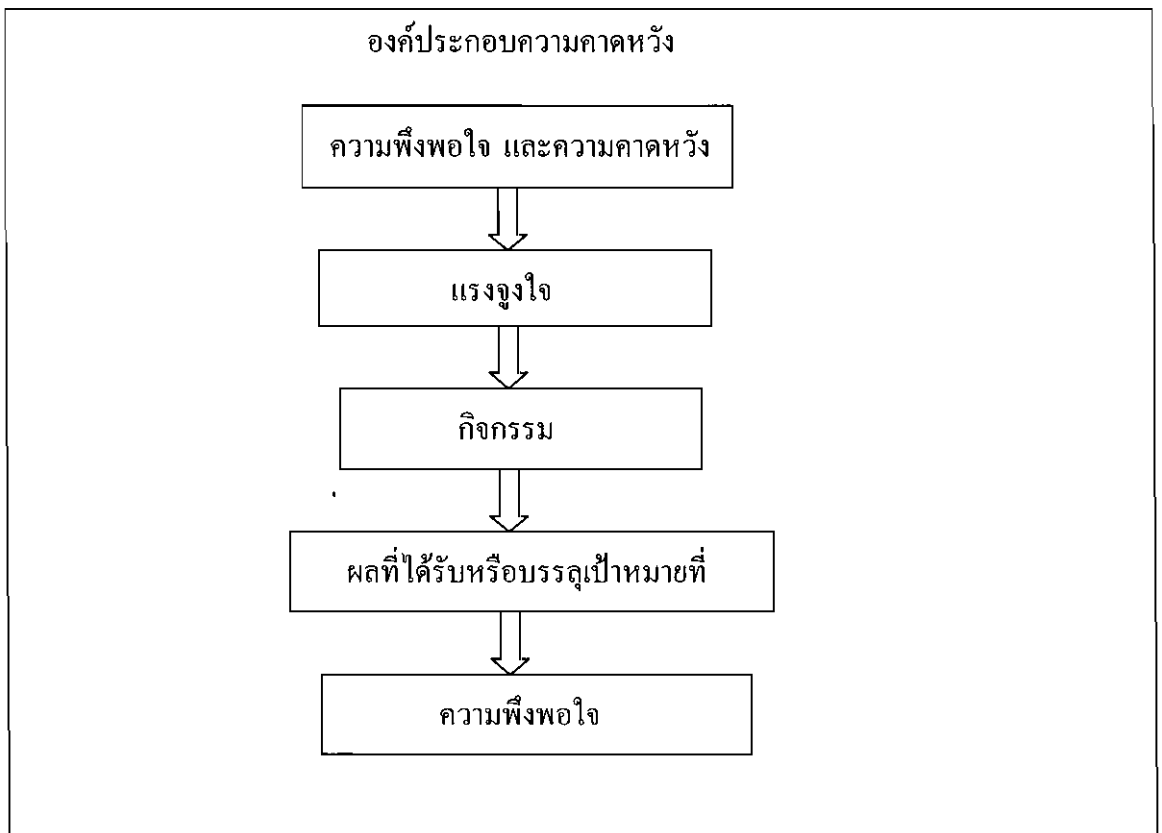
$V = \text{Valance}$ คือระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัลกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ คุณค่าความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

$I = \text{Instrumentality}$ คือความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ 2 เช่นการทุ่มเทในการทำงานจะนำไปสู่การพิจารณาขั้นพิเศษ เป็นต้น

$E = \text{Expectancy}$ คือความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการให้ได้ซึ่งผลลัพธ์หรือรางวัลที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง

ทฤษฎีการคาดหวัง วรูม (Vroom) ได้รับการยอมรับว่า เป็นทฤษฎีที่อธิบายแบบของการจูงใจที่ดี ได้มีผู้นำทางการบริหารหลายคนนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี ที่มาของแรงจูงใจหลายเรื่อง

มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน VIE Model หรือ VIE Theory = Valance + Instrumentality + Expectancy หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ของการกระทำที่เกิดจากการทำงาน โดยมีเครื่องมือ วิธีทางที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ จากคำกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความคาดหวังเป็นสิ่งที่สร้างแรงจูงใจ และแรงจูงใจเกิดจากความประสงค์ หรือความคาดหวังที่มุ่งสัมฤทธิ์ผลทฤษฎีนี้เสนอโดย วรูม (Vroom, 1964) มีความคล้ายคลึงกับแนวคิดของเลวิน (Lewin) และทอลแมน(Tolman) แสดงเป็นแผนภาพประกอบ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 องค์ประกอบตามทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom, 1964 อ้างถึงใน รักษนก โสภพิศ, 2542, หน้า 69)

สุวรรณา จันทร์ประเสริฐ (2538, หน้า 343) ได้เสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับความคาดหวังของนักจิตวิทยาในกลุ่มปัญญานิยม 3 ประการ ดังนี้

1. การคาดหวังในความพยายามต่อการกระทำ หมายถึงการที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่าถ้าหากตนเองลงมือแสดงพฤติกรรมอย่างเต็มที่ที่สุดความสามารถแล้ว จะมีโอกาสหรือความน่าจะเป็นสูงมาก ที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ กล่าวคือ บุคคลจะตั้งใจว่า พฤติกรรมที่จะต้องทำนั้นมันยาก

เกินกำลังความสามารถของตนเองหรือไม่ก่อนที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นออกไป

2. ความคาดหวังในการกระทำต่อผลกระทบ หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมว่า ถ้าหากเขากระทำพฤติกรรมนั้นแล้ว เขาจะได้ผลลัพธ์ที่เป็นผลดีหรือผลเสียอย่างไรต่อตัวเขา

3. คุณค่าของผลกระทบ หมายถึง คุณค่าหรือความตั้งใจที่ผลกระทบนั้นมีให้แก่บุคคลที่ต้องแสดงพฤติกรรมออกไปเพื่อให้ได้มาซึ่งผลกระทบนั้นแต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่แตกต่างกันต่อผลกระทบเดียวกัน เช่น แพทย์บางคนเห็นการออกไปเป็นแพทย์ชนบทเป็นสิ่งที่มีความหมาย เพราะจะได้ช่วยเหลือคนยากจนและผลกระทบที่ได้ คือความสุข ส่วนแพทย์บางคนอาจเห็นว่าความสุขคือการมีเงินทองดังนั้น แพทย์ประเภทแรกจึงออกชนบท แพทย์ประเภทหลังจึงตั้งคลินิกอยู่ตามเมืองใหญ่ ๆ สรุปได้ว่าความคาดหวังเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดการกระทำเพื่อให้ตนเองประสบผลสำเร็จโดยความคาดหวัง

สรุปสาระสำคัญของทฤษฎีความคาดหวังที่กล่าวมา ได้ว่าเป็นทฤษฎีระดับของคุณค่าหรือผลตอบแทนที่บุคคลต้องการ แต่ยังไม่ได้รับการตอบสนองและความพึงพอใจ กล่าวคือ เป็นทฤษฎีกระตุ้นแรงจูงใจให้เกิดการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมของบุคคลเพื่อให้สนองความต้องการให้ผลที่ได้รับหรือบรรลุเป้าหมายคือความพึงพอใจ

ความคาดหวังของบุคคลตามพฤติกรรม

วสันต์ ใจเย็น (2549, หน้า 41) ความคาดหวังของบุคคล มี 3 ลักษณะ คือ ความคาดหวังต่อการกระทำสิ่งนั้นซึ่งระดับกิจกรรมที่แตกต่างกัน ได้อธิบายรูปแบบพฤติกรรมผู้บริหาร 3 รูปแบบ ได้แก่

1. ผู้บริหารนักปฏิกิริยา (Reactive Administrator) จะให้ความสำคัญกับความคาดหวังของตนเองและหน่วยงานของตน มากกว่าสนใจการกระทำที่เกิดจากความคาดหวังที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ผู้บริหารแบบนักปรับตัว (Adaptive Administrator) จะให้ความสำคัญกับการประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและคาดคะเนความสูญเสียที่จะตามมา พยายามหาทางแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จ
3. ผู้บริหารแบบนักยุทธศาสตร์ (Strategic Administrator) มองว่างานจะต้องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและต้องรับกับสถานการณ์ในอนาคตจึงสร้างและกำหนดสถานการณ์

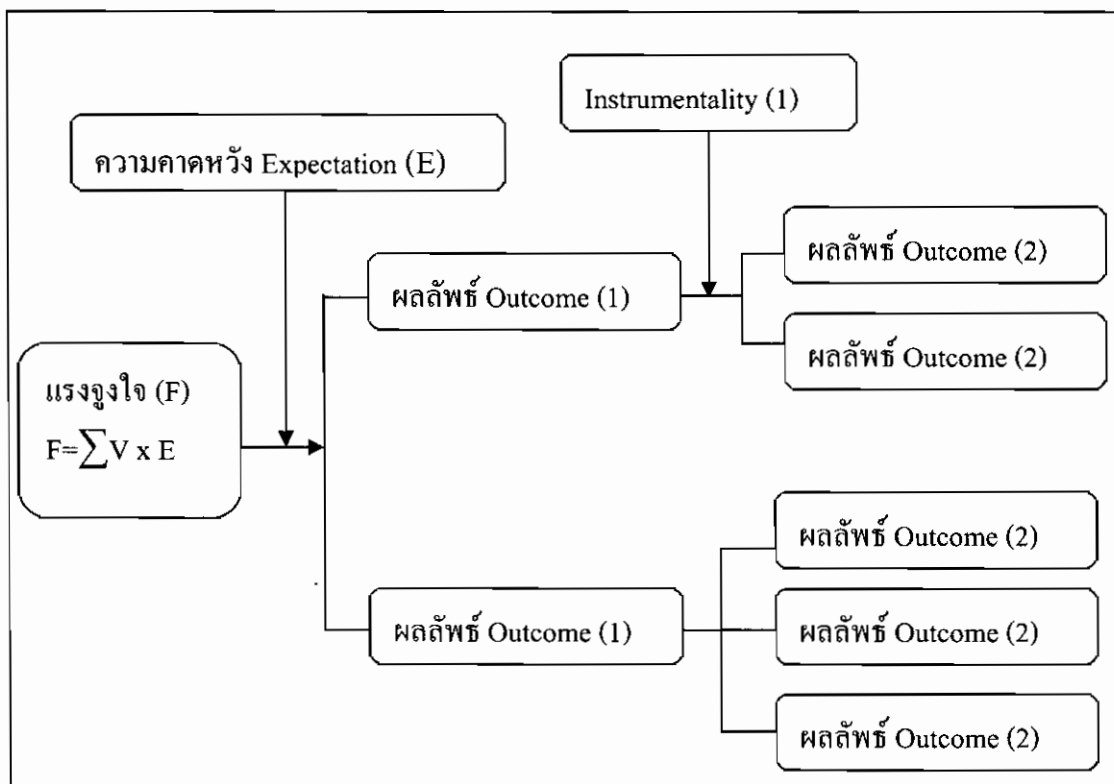
ข้อสมมติฐานของความคาดหวัง

ดิณ ปรัชญพฤทธิ (2544, หน้า 143) อธิบายทฤษฎีความคาดหวัง ในหนังสือ ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์ Expectancy Theory ทฤษฎีความคาดหวัง ทฤษฎีความจูงใจ ของวิกเตอร์ เอช. วรูม (Victor H. Vroom) ที่มีข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้ คือ

1. พฤติกรรมการทำงานได้รับอิทธิพลจากตัวบุคคลผู้นั้นและสภาพแวดล้อมด้วย
2. คนจะเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของเขาในองค์การ
3. คนมีความต้องการและเป้าหมายชีวิตที่แตกต่างกันและ
4. การที่คนจะกระทำอะไรลงไปก็เพราะคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนในทางบวก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คนจะทำงานหากเขาเชื่อว่าการกระทำเช่นนั้นจะได้รับผลตอบแทนที่พึงประสงค์

สมมติฐานที่สำคัญของทฤษฎีความคาดหวัง (วรารัตน์ สุวรรณไตรย์, ออนไลน์, 2554)

1. พฤติกรรมเป็นผลมาอำนาจ (Force) หรือพลังในตัวบุคคลกับสภาพแวดล้อม
2. บุคคลแต่ละคนจะมีความต้องการ ความปรารถนา และเป้าหมายที่แตกต่างกัน
3. บุคคลเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกของพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

ภาพที่ 2 ตัวแบบทฤษฎีความคาดหวัง

สรุป จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง คือ ระดับหรือคุณค่าในพฤติกรรมการกระทำของบุคคลที่เกิดจากความต้องการ แรงจูงใจ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทน เป้าหมายของตนเอง หน่วยงาน บุคคลอื่น มุ่งผลสัมฤทธิ์จากการกระทำในทางบวก ความปรารถนาการยอมรับตามบทบาทหน้าที่ที่ปฏิบัติของบุคคลนั้น การศึกษาวิจัย เกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการ

พัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี อาจได้ข้อสรุป ระดับหรือคุณค่าในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้บริหารท้องถิ่น มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาท้องถิ่น แรงจูงใจ เป้าหมาย ความปรารถนา เพื่อให้เกิดการยอมรับในบทบาทหน้าที่ โดยใช้ข้อสมมติฐาน พฤติกรรมการทำงาน ได้รับอิทธิจากตัวบุคคลและสภาพแวดล้อม คนมีความต้องการและเป้าหมายชีวิตที่แตกต่างกัน การที่คนจะกระทำอะไรลงไป ก็เพราะคาดหวังว่า จะได้รับผลตอบแทนในทางบวก คนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกของพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

ความหมายของการพัฒนา

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2526, หน้า 5) การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนที่มีการกำหนดทิศทางหรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้าซึ่งเป็นทิศทางที่กำหนดขึ้น ย่อมจะต้องเป็นของดีสำหรับกลุ่มหรือชุมชนที่สร้างขึ้น

ดิณ ปรัชญพฤทธิ (2542, หน้า 116) การพัฒนา หมายถึง ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงและแปลงรูป สภาพแวดล้อม โครงสร้าง กระบวนการ และพฤติกรรมของระบบและปัจเจกบุคคลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมเพื่อสนองตอบข้อเรียกร้องและความต้องการ และมวลมนุษยชาติทั้งในแง่ของความยากจน ความเขลาหรือไม่รู้ ความเจ็บไข้ได้ป่วยและความหวาดหวั

จุมพล รอดคำดี (2532, หน้า 2) การพัฒนา หมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2539, หน้า 811) การพัฒนา หมายถึง การสร้างความเสมอภาคให้เกิดขึ้น

ไบรอันท์ และไวท์ (Bryant & White, 1982, pp. 15 -18) การพัฒนา หมายถึง การเพิ่มพูนสมรรถนะของคนในการควบคุมสมาชิกของสังคม เช่น การเพิ่มความสามารถในการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การสร้างพลังอำนาจของบุคคลทางการเมืองการเมืองมีเสถียรภาพในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในสังคม โดยประชาชนในสังคมจะได้รับการกระจายทรัพยากรและความผาสุกโดยทั่วกัน

สรุป จากคำจำกัดความของผู้ให้ความหมายข้างต้น การพัฒนา หมายถึง การกระทำหรือความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงคน สภาพแวดล้อม โครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองให้ดีขึ้นโดยมีการวางแผนที่แน่นอนไว้ล่วงหน้า

ความหมายของท้องถิ่น

คำว่า "ท้องถิ่น" ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, หน้า 11) ให้

ความหมายไว้ว่าท้องที่ใดท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งเน้นถึงลักษณะทางสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และทางธรรมชาติ ที่มีความเป็นขอบเขตเฉพาะพื้นที่นั้น ๆ เป็นสำคัญและยังมีความหมายที่กำหนดขอบเขตของพื้นที่ระดับย่อยตามเขตการปกครองหรือเป็นหน่วยงานระดับรองไปจากหน่วยงานใหญ่ ได้แก่ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นต้น

คำว่า “ท้องถิ่น” จึงขึ้นอยู่กับกำกวมกับขอบเขตทางพื้นที่ดังกล่าวแล้ว และเมื่อนำไปใช้ประกอบกับคำใด จะให้ความหมายเฉพาะเจาะจงในเรื่องนั้น เช่น ประเพณีท้องถิ่น พืชประจำท้องถิ่น เป็นต้น

เอกรินทร์ สิมหาศาล และปรีชา นุ่มสุข (2540, หน้า 2) กล่าวว่า "ท้องถิ่น" หมายถึง การกำหนดขอบเขตพื้นที่ ขอบเขตความรับผิดชอบหรือหน่วยงานที่ปรากฏในท้องถิ่นต่าง ๆ ตามสภาพสังคม ซึ่งจัดเป็นพื้นที่ระดับย่อยรองไปจากสังคมใหญ่

สรุป จากคำจำกัดความข้างต้น ท้องถิ่น หมายถึง ขอบเขตพื้นที่ท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง ตามสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ สังคมความรับผิดชอบหรือหน่วยงานตามเขตการปกครองระดับย่อย

ความหมายของการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่น คือ การใช้ความพยายามเพื่อดำเนินการพัฒนาไปสู่การไขปัญหา หรือสนองความต้องการที่จำเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนในแต่ละชุมชนตามความเป็นจริง โดยใช้ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกซึ่งความจำเป็นขั้นพื้นฐานเหล่านี้กำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาว่าสถานการณ์ปัจจุบันของประชาชนกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างไร และคำนึงถึงเกณฑ์ความเป็นไปได้ทางวิชาการและภาวการณ์สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ระดับความจำเป็นของตนเอง (แสงนภา ทองวิทยา, 2544, หน้า 23)

จากความหมายการพัฒนาท้องถิ่นของนักวิชาการ ได้ให้ความหมายไว้ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากคำนิยามสรุปไว้ ดังนี้

1. การพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรรมวิธีที่มุ่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น โดยความร่วมมืออย่างจริงจังของประชาชนในท้องถิ่น และควรเป็นความคิดริเริ่มของประชาชนในท้องถิ่นนั่นเองด้วย แต่ถ้าประชาชนในท้องถิ่นไม่รู้จักริเริ่มก็ให้ใช้เทคนิคกระตุ้นเตือนให้เกิดความกระตือรือร้นอย่างจริงจัง ซึ่งวิธีนี้องค์การสหประชาชาติได้ยึดถือเป็นแนวทางมาตรฐาน
2. การพัฒนาท้องถิ่นเป็นขบวนการซึ่งดำเนินไปด้วยการรวมกำลังราษฎรเองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เพื่อปรับปรุงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของท้องถื่นนั้น ๆ ให้เจริญยิ่งขึ้น และผสมผสานชุมชนเหล่านั้นเข้าเป็นชีวิต และเพื่อทำให้ราษฎรมีความสามารถอุทิศตนเองเพื่อความก้าวหน้าของประเทศชาติได้อย่างเต็มที่
3. การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง เทคนิคและวิธีการดำเนินงานโดยจัดทำเป็น โครงการ

อันหนึ่งอันเดียวกัน ในการที่จะส่งเสริมปรับปรุงชุมชนท้องถิ่น โดยพยายามที่จะรวมเอา ความช่วยเหลือจากภายนอกมาร่วมผสมผสานกับความมานะพยายามของชาวบ้านในท้องถิ่นเอง และพยายามกระตุ้นความคิดริเริ่มจากท้องถิ่น และลักษณะของผู้นำไปด้วยในตัว และถือว่าเป็น ส่วนสำคัญยิ่ง ในการนำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านนี้ องค์การสหประชาชาติได้ให้คำ จ้ากักความไว้ว่า หมายถึง กระบวนการซึ่งเอาความมานะพยายามของประชาชนกับฝ่ายรัฐบาลเจ้า ด้วยกันในการส่งเสริมสภาพของชุมชนในด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม เพื่อให้ชุมชน เหล่านั้นได้มีบทบาทเข้าร่วมในชีวิตอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศชาติ และเพื่อให้มีส่วนร่วม สนับสนุนความเจริญของประเทศชาติด้วยกรรมวิธีนี้ จึงมีสาระสำคัญ คือ ความร่วมมือของ ประชาชน ด้วยศรัทธาที่จะสร้างเสริมระดับความเป็นอยู่ของคนให้ดีขึ้น โดยอาศัยความริเริ่มของ ตนเองเป็นสำคัญ การกำหนดให้มีหน่วยองค์การรัฐบาลเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในด้านเทคนิคและ วิชาการ เพื่อช่วยให้ความริเริ่มการช่วยตนเอง และความช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

4. การพัฒนาท้องถิ่น เป็นขบวนการแห่งการกระทำทางสังคม ซึ่งราษฎรในชุมชนนั้น ๆ ร่วมกันจัดวางและลงมือกระทำเอง กำหนดว่ากลุ่มของตน และแต่ละบุคคลมีความต้องการ อย่างไรและปัญหาร่วมกันมีอะไรบ้าง แล้วจัดทำแผนการของกลุ่มและเอกชน เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ ต้องการและสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ โดยพยายามใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนนั้น ๆ ให้ มากที่สุด และถ้าจำเป็นอาจจะขอความช่วยเหลือทั้งด้านบริการและวัสดุจากองค์การรัฐบาลและที่ มิใช่ของรัฐบาลก็ได้ การพัฒนาชุมชนนั้น เราไม่อาจจะตีความหมายให้เป็นที่พอใจได้ถ้าพูด เช่น การสร้างถนน โรงพยาบาล หรือโรงเรียนนั้น อาจจะเป็นการพัฒนาชุมชนหรือไม่ใช่ก็ได้

5. การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การร่วมกำลังดำเนินงานปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของ ชุมชน ให้ชุมชนมีความเป็นปึกแผ่นและดำเนินงานไปในแนวทางที่ต้องการ การทำงานพัฒนา ชุมชนในท้องถิ่น ในขั้นแรกจะต้องอาศัยความร่วมมือกำลังกันของราษฎรในชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ในการช่วยตัวเองและร่วมมือกันดำเนินงาน แต่มักได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการด้วยจาก หน่วยงานราชการหรือองค์การอาสาสมัครอื่น ๆ การพัฒนาชุมชน เป็นโครงการซึ่งช่วยให้ราษฎร ในหมู่บ้าน สามารถยื่นมือออกมารับบริการต่าง ๆ ของรัฐบาลซึ่งมีอยู่แล้วไปใช้ประโยชน์

6. การพัฒนาท้องถิ่น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของขบวนการที่ใช้ในการสร้างความเจริญให้ ท้องถิ่น เป็นส่วนที่มีลักษณะที่เห็น ได้ชัดเจนแตกต่างออกไป โดยประกอบด้วย

6.1 การช่วยตัวเอง

6.2 การพิจารณาถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

6.3 การพิจารณาถึงลักษณะของสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และลักษณะอื่น ๆ ของ

ชุมชนนั้น ๆ เป็นส่วนรวม

7. การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง ขบวนการอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อเป็นการกระตุ้น ช่วยและส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความคิดริเริ่มขึ้น และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเอง และเสริมสร้างท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

8. การพัฒนาท้องถิ่น เป็นกระบวนการที่มุ่งจะชักจูงและส่งเสริมประชาชน ให้มีความรู้สึกกระตือรือร้น และสนใจที่เข้าร่วมมือดำเนินการปรับปรุงการทำการมาหากิน เพื่อสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น

9. การพัฒนาท้องถิ่นย่อย มีผลต่อการมีส่วนร่วมเพราะการที่บุคคลมีความเห็นแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผลประโยชน์ที่ได้รับการพัฒนา หรือการที่ต้องนำตนเองเข้าไปพัวพันกับงานของส่วนรวมในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกันไป (สุธี ศรีสุวรรณ, 2538)

สรุป การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมทางสังคมที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของคนในชุมชนนั้น ไปสู่ความเจริญชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงเกิดจากความริเริ่มคนในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ส่งเสริมให้ประชาชนแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ร่วมมือกันพัฒนาชุมชนแต่ละท้องถิ่น ภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น

อภิชาติ คำดี (ออนไลน์, 2552) ปัจจุบันสังคมไทยได้มีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค โดยมีรูปแบบขององค์กรท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป อาทิ องค์กรท้องถิ่นที่มีความเก่าแก่ยาวนานมากที่สุดอย่างเทศบาล ถัดมาคือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์กรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังสุดอย่าง องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้งการปกครองพิเศษอีก 2 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ความสำเร็จในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น จึงฝากไว้กับผู้นำองค์กรท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้นำที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ กระบวนทัศน์ (Paradigm) หรือแนวความคิดอย่างเป็นระบบในการพัฒนา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้นำองค์กรท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการผสมผสานกับประสบการณ์ของอภิชาติ คำดี ได้สังเคราะห์มาเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) การพัฒนาที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง เป็นการพัฒนาที่ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ มี

คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและสังคมที่ดีงาม เข้มแข็งพอที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) การพัฒนาที่คืบหน้าไม่จำเป็นต้องติดอยู่กับตำราหรือทฤษฎีการพัฒนาแบบตะวันตกที่อาจไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นแนวทางที่นักบริหารการพัฒนาพึงให้ความสำคัญ เป็นความจำเป็นที่ผู้นำองค์กรท้องถิ่นต้องรู้เท่าทันมองเห็นโลกทั้งใบ แต่ต้องเข้าใจท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง เพื่อออกแบบการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ “ภูมิสังคม” ของท้องถิ่นนั้น ๆ “Think Globally, But Act Locally” ดรึคเกอร์ (Drucker, 1997 อ้างถึงใน อภิชาติ คำดี, ออนไลน์, 2552)

3. ความเสมอภาค (Equity) เป็นหัวใจสำคัญของสังคมประชาธิปไตยที่ให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน กระบวนการพัฒนาที่เช่นเดียวกัน ประชาชนทุกคนต้องมีความเท่าเทียมกันในการได้รับโอกาสจากการพัฒนา นโยบายสาธารณะและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ขององค์กรท้องถิ่นจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค ไม่ใช่กำหนดมาจากพรรคพวก หัวคะแนนหรือฐานคะแนนเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น ก็ต้องคำนึงถึงโครงสร้างของการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับความเจริญเติบโตด้วย

4. การกระจายอำนาจ (Empowerment) สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการกระจายอำนาจทั้งในระดับโลก ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ด้วยความเป็นโลกแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน การกระจายอำนาจจึงเป็นแนวคิดสำคัญสำหรับการพัฒนาทุกระดับ ภายใต้หลักการที่ว่าไม่มีผู้ปกครองใดที่เข้าใจใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชน และการแก้ปัญหาได้ดีเท่ากับผู้ที่ปกครองที่มาจากประชาชนด้วยตนเอง การบริหารการพัฒนายุคใหม่ จึงต้องเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) เพื่อให้การพัฒนาและการแก้ปัญหาสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และวิธีการพัฒนานั้นต้องเป็นแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom Up) ไม่ใช่แบบบนลงล่าง (Top Down Management) เหมือนอย่างในอดีต

5. ความคุ้มค่า (Productivity) หมายถึง การพัฒนาต่าง ๆ นั้นมีความคุ้มค่าหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้รับกลับมา ในภาคเอกชนนั้นมักจะเน้นการบริหารที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือทำถูกวิธี (Do Thing Right) เพื่อให้ต้นทุนต่ำสุดได้กำไรสูงสุด แต่ในภาครัฐหรือองค์กรท้องถิ่นที่มีประโยชน์สาธารณะ (Public Benefit) เป็นเป้าหมายนั้น ควรเน้นการบริหารที่มีประสิทธิผล (Effective) คือทำถูกเรื่อง (Do Right Thing) โดยมุ่งที่ประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก โครงการพัฒนาบางอย่างอาจไม่คุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ แต่ถ้ามีความคุ้มค่าในเชิงสังคม, วัฒนธรรม, การศึกษา หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนก็อาจดำเนินการได้

กระบวนการพัฒนาเหล่านี้ ต้องอยู่ภายใต้ร่มธงใหญ่ คือ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือหลักในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี อันประกอบด้วย การมีส่วนร่วม (Participation) ความโปร่งใส (Transparency) การตรวจสอบได้ (Accountability) นิติธรรม (Rules of Law)

สรุป กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น คือ ความสำเร็จในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น กระบวนทัศน์ (Paradigm) หรือแนวความคิดอย่างเป็นระบบในการพัฒนา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้นำองค์กรท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญภายใต้แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) ใช้หลักความเสมอภาค (Equity) หลักการกระจายอำนาจ (Empowerment) และหลักความคุ้มค่า (Productivity) โดยยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

การพัฒนาที่ยั่งยืน

สวาท ชีระรัตนกุลชัย (ออนไลน์, 2551) ได้ให้ความหมายในบทความวิชาการในเว็บไซต์วิทยาลัยปกครองราชอาณาจักร เกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นคำที่ได้รู้จักกันบ่อยครั้งในประเทศ โดยเฉพาะเมื่อผู้คนเริ่มตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของเราเริ่มเสื่อมโทรมลง ปัญหาสังคมมีมากขึ้น และทวีความรุนแรงขึ้นอย่างที่หลายคนคาดไม่ถึงว่าจะเกิดกับบ้านเมืองของเราได้ คำนี้ถูกนำมาใช้อย่างจริงจัง เมื่อประเทศไทยประกาศลดค่าเงินบาทใน พ.ศ. 2540 และประเทศชาติต้องตกอยู่ในภาวะเป็นหนี้ IMF ทั้งนี้หลายฝ่ายเห็นว่า หากประเทศไม่ได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืน ก็จะพบความหายนะในที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า การยืนยั้นในความสำเร็จของการพัฒนาตามแนวทางที่ประเทศมหาอำนาจอย่างอเมริกาเป็นเพียงภาพลวงตา และเป็นความล้มเหลวของการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อรอบทิศในระยะยาว ในความเป็นจริงแล้ว คำว่า “การพัฒนาและการประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจ หมายถึงการใช้ทรัพยากรและการอุตสาหกรรมมากกว่า” ความเติบโตทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดความมั่งคั่ง การเพิ่มพูน ความมั่งคั่งจะบังเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในปริมาณที่มากขึ้นด้วย พลังงานจากใต้ดิน ถูกขุดถูกนำขึ้นมาใช้มากขึ้น ไม่ว่าน้ำมัน ก๊าซ ประเทศที่กำลังพัฒนาในเอเชียและแปซิฟิก เป็นตัวอย่างที่ดี ที่จะอธิบายประเด็นปัญหานี้ ด้วยความพยายามที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้น เกือบทุกประเทศในขณะนี้ ต้องขยายการใช้ทรัพยากรป่าไม้ในรูปของอุตสาหกรรมไม้แปรรูป เพิ่มการให้สัมปทานเหมืองแร่ ขยายพื้นที่ทางการเกษตรและสนับสนุนการเกษตรแบบเร่งรัด โดยใช้เทคโนโลยีทุกรูปแบบ ความก้าวหน้าทางการอุตสาหกรรมในสาขาเหล่านี้ อาจจะได้เห็นได้อย่างเด่นชัด แต่ในเวลาเดียวกันการทำลายสภาพแวดล้อมก็เพิ่มเป็นทวีคูณด้วยเช่นกัน หมายความว่า ทรัพยากรธรรมชาติถูกนำมาใช้ชะลอความยากจน และความอดอยากให้บรรเทาลงชั่วคราว ขณะที่ผล

ซึ่งคิดตามมาจะ โหมกระหน่ำความเร่งรีบที่สั่งสมมานานให้รุนแรงยิ่งขึ้น และยาวนานขึ้น ในภายภาคหน้า ดังจะเห็นได้จากกรณี ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นกับประเทศไทยและหลายประเทศอยู่ในขณะนี้ ในอดีต ประเทศไทยเคยสมบูรณ์พูนสุขไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติ ผู้คนส่วนใหญ่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางด้านปัจจัยสี่เป็นหลัก ระบบเศรษฐกิจ แบบพอเพียงเช่นนี้ สามารถพ่วงความอุดมสมบูรณ์ให้กับผู้คนทั้งประเทศมาเป็นเวลาหลายช่วงอายุคนตอนช่วงต้นศตวรรษที่ 20 มีป่าไม้นานาพันธุ์ คิดเป็นเนื้อที่เกือบสามในสี่ของพื้นที่ทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามเมื่อ เวลาผ่านไปเพียง 2 - 3 ทศวรรษ ปรากฏว่าทั้งป่าไม้ดังกล่าว และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ได้อันตรธาน ไปเกือบสิ้น การพัฒนาทางเศรษฐกิจ จึงทำให้ลัทธิบริโภคนิยม (Consumerism) อันหมายถึง วัฒนธรรมแห่งการบริโภคนิยมที่กินกามเกียรติหรือดำรงชีวิตอยู่อย่างฟุ้งเฟ้อฟูมเฟือยการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเป็นสิ่งที่หลายฝ่ายเรียกร้องให้ดีขึ้นในสังคมไทย ทำให้เกิดการการเปลี่ยนแปลงที่จะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน ยาวนาน และควรทำอย่างบูรณาการ (Intergrated) คือทำให้เกิดเป็นองค์รวม (Holistic) หมายความว่า องค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันครบองค์ และมีดุลยภาพ (Balanced) เช่น เอาภารกิจในการคุ้มครองแหล่งทรัพยากรธรรมชาติมาบูรณาการเข้ากับภารกิจในการแก้ไขปัญหาความยากจน ถ้าสองอย่างมาบูรณาการกัน มาประสานประสานหล่อหลอมเข้าด้วยกันได้ ก็ถือว่าเป็นลักษณะของการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่ถ้าเราแก้ปัญหาโดยกำจัดความยากจนได้ แต่ธรรมชาติแวดล้อมเสียก็ใช้ไม่ได้ ในสังคมบ้านเรา บางอย่างจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคน หรือผ่าตัดใหญ่ โครงสร้างสังคมไทยในหลาย ๆ ระบบ กล่าวง่าย ๆ ก็คือต้องมีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และพัฒนาจริยธรรมทางสิ่งแวดล้อมในหมู่ประชากรทุกวงการอย่างจริงจัง และต่อเนื่องมิใช่ทำกันชั่วคราว อย่างฉาบฉวยแล้วค่อย ๆ เียบหายไปหรือทำอย่างชนิดไฟไหม้ฟางความจำเป็นที่ต้องใช้ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ในสังคมไทย หากพิจารณาจากแนวพระราชดำริในองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ที่ทรงดำรงพระองค์เป็นจอมทัพต่อสู้กับศัตรูสามตัวที่จู่โจมพสกนิกรของพระองค์ คือความยากจน ความเจ็บป่วย และสภาพไร้การศึกษาแล้วจะพบว่าศัตรูทั้งสามตัวนี้ ได้บ่อนทำลายประชากรของชาติอย่างเชื่อมโยง และเราจำเป็นต้องสู้ฝ่าฟันอย่างเข้มแข็ง มีวิริยะและกล้าหาญเพราะความยากจนมิใช่หมายถึง การไม่มีงานทำ หรือพยายามเคลื่อนย้ายคนในภาคเกษตรไปอยู่ภาคอุตสาหกรรมที่ปราศจากการพึ่งพาตนเอง หรือเป็นภาวะไร้เงินทองเท่านั้น แต่หมายถึงการไร้ที่ท้องถิ่นที่อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเกษตรและการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานความเจ็บป่วย ก็มีได้หมายถึง การแก้ไขผลิตบุคลากรทางการแพทย์มากขึ้น หรือการขยายโรงพยาบาลออกไปเท่านั้น แต่จะต้องให้ประชาชนทั่วไปสามารถดูแลป้องกันสุขภาพพื้นฐานของตนให้แข็งแรงสมบูรณ์ได้ ในลักษณะพึ่งตนเองให้มากที่สุด

ตลอดจนความเสมอภาคในการรักษาพยาบาล หรือแม้การเลือกวิธีการเมื่อต้องถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ส่วนสภาพไร้การศึกษา ก็มีใช้หมายถึง การแก้ไขโดยการเพิ่มอุปกรณ์ทันสมัยหรือการขยายโรงเรียน มหาวิทยาลัยออกไปให้มากที่สุดเท่าที่นั่น แต่หมายถึง การได้รับการอบรมและขัดเกลา (Socialized) บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ในชีวิตจริงในท้องถิ่นของตน เช่น กรณีโรงเรียน ปอเนาะของพี่น้องมุสลิมทางภาคใต้ มิใช่การศึกษาโดยลอกเลียนแนวคิดจากตะวันตก โดยไม่ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับวิถีไทยทั้งด้านธรรมชาติแวดล้อม และสังคมวัฒนธรรมในบ้านเรานั้น ในที่นี้การให้ความรู้ความเข้าใจแก่เยาวชนคนรุ่นต่อไป จึงเน้นการสืบทอดภูมิปัญญาไทย ที่บรรพชนของเราได้สั่งสม ลองผิดลองถูกกันมาเป็นร้อย ๆ ปี แล้วนำไปปรับใช้ได้จริงกับเทคโนโลยีทันสมัย ภูมิปัญญาไทย เป็นองค์ความรู้โดยรวมเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ เช่น การพิธิพุทธศาสนา พุทธศาสนพิธี หรือการมีพระมหากษัตริย์ที่ทรงทศพิศราชธรรม การมีการปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นต้น ส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้เฉพาะถิ่น มีขอบเขตจำกัดในแต่ละท้องถิ่น อันขึ้นอยู่กับระบบนิเวศน์ หรือสังคมวัฒนธรรมนั้น ๆ อย่างไรก็ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ย่อมมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเพราะภูมิปัญญาท้องถิ่นย่อมเป็นหลักฐานแห่งภูมิปัญญาไทยภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง วิธีการจัดการ วิธีการชี้นำ และการริเริ่มเสริมต่อของนักปราชญ์ในท้องถิ่นหรือในกลุ่มชน ภูมิปัญญาชาวบ้านแล้วสั่งสมงอกงามขึ้นจากความรอบรู้รากฐานภูมิปัญญา (Wisdom) ประสบการณ์ผนวกด้วยญาณทัศนะ ความเลียบคมในการหยั่งเห็นหยั่งรู้ที่ลุ่มลึกกว่าวิสัยทัศน์ เป็นรากฐานภูมิปัญญา (Wisdom) จึงเป็นความรู้ ความสามารถความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการแก้ปัญหาของมนุษย์สืบทอดจากอดีตสู่ปัจจุบันอย่างไม่ขาดสาย และมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบไม่ว่า เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่มีความต่อเนื่องยาวนานและทันสมัยเกิดจากการสะสมองค์ความรู้ทุกด้านที่ผ่านกระบวนการสืบทอด พัฒนาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับยุคสมัย และสิ่งแวดล้อมที่มี ความหลากหลาย ทั้งทางชีวภาพ และทางวัฒนธรรม ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายสำคัญคือความสมบูรณ์พูนสุขของประชากรทุกชาติ ชั้น วรรณะ มิใช่จำกัดแต่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ (ออนไลน์, 2553) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development คือ กระแสที่โลกในปัจจุบันให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และกลไกการตลาด ก่อให้เกิดการเติบโต การผลิต การบริโภคที่เป็นผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม แนวทางพัฒนาแบบเก่าซึ่งไม่คำนึงถึงข้อจำกัดในการพัฒนา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคต ดังนั้น แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) จึงเป็นแนวคิดในการแก้ปัญหาหนี้ แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเริ่มต้นมาจากการมุ่งหวังให้คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Individual Social Responsibility) จนกระทั่งการเป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) แต่การดำเนินการไม่ใช่

เพียงแค่โครงการหรือกิจกรรมเล็ก ๆ เท่านั้น เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว จึงเป็นที่มาของแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป จากความหมายข้างต้นแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตามความคิดของผู้ศึกษา หมายถึง แนวคิดในการแก้ปัญหาของมนุษย์สืบทอดจากอดีตสู่ปัจจุบัน มีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่มีความต่อเนื่องยาวนานและทันสมัยเกิดจากการ สะสมองค์ความรู้ทุกด้านที่ผ่านกระบวนการสืบทอด พัฒนาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับยุคสมัย และสิ่งแวดล้อมที่มี ความหลากหลายทั้งทางชีวภาพ และทางวัฒนธรรม ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือความสมบูรณ์พูนสุขของคนทุกชั้นชาติ และมุ่งให้คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม

กรอบแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทย

การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทยมีพื้นฐานแนวคิดมาจาก "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มีคุณภาพ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาทั้ง 3 มิติ จะต้องเกื้อกูล และไม่เกิดความขัดแย้งซึ่งกันและกัน โดยการพัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างมี คุณภาพและแข่งขันได้ จะต้องคำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สามารถ สงวนรักษาไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยาวนาน ใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ สูงสุด โดยไม่ส่งผลเสียต่อความต้องการของคนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อคงความอุดม สมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็น ฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจและการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป และต้อง ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพคนและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดย บริหารจัดการทรัพยากรและผลประโยชน์ จากการพัฒนาและการคุ้มครองอย่างทั่วถึง เป็นธรรมชาติ มีการปลูกฝังค่านิยมของคนไทยให้มีความพอเพียงและพึ่งตนเองได้ ขณะเดียวกัน ส่งเสริมการนำ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยที่ดำเนินวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างเกื้อกูล สามารถปรับตัว รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงบนฐานของสังคมแห่งความรู้ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการพัฒนา เพื่อมุ่งไปสู่ความยั่งยืนของประเทศไทยนั้นมีเป้าประสงค์ของการพัฒนา 4 ประการ ดังนี้

1. คุณภาพสังคมไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นสังคมฐานความรู้ มีการพัฒนาศักยภาพ และการศึกษาได้ด้วยตนเองมีการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพตามศักยภาพการผลิตในประเทศ โดยเน้นความได้เปรียบเชิงแข่งขันควบคู่กับผลิตภาพ (Productivity) เพิ่มผลผลิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและลดมลพิษเชิงป้องกัน

2. เสถียรภาพและการปรับตัว เศรษฐกิจเกิดการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพทั้งระดับ ภายในและภายนอกประเทศ มีการสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมจากปัจจัยสนับสนุน ภายในโดยคำนึงขีดจำกัดและความสามารถในการรองรับของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้วยการพัฒนาและการบริหารจัดการเศรษฐกิจระดับฐานรากอย่างครบวงจร โดยมีสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย มีการสร้างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันเป็นมรดกคิงามของชาติ

3. การกระจายการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ประชากรมีความเท่าเทียมทั้งด้าน เพศ อาชีพ รายได้ การศึกษา ความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีพและบริการพื้นฐานทางสังคม มีโอกาสในการเข้าถึงตลาด และการจัดสรรฐานทรัพยากรอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม โดยคำนึงถึงความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและสงวนรักษาทรัพยากรให้คนรุ่นอนาคต

4. การมีระบบบริหารจัดการที่ดี ประชากรทุกภาคส่วนของสังคม มีโอกาส และสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กระบวนการตัดสินใจ และนโยบายสาธารณะแก่ประชาชน โดยผ่านการบริหารจัดการการส่งเสริมและกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และการสร้างความร่วมมือแบบบูรณาการของสถาบันการเมืองสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

จากการพัฒนากรอบแนวคิดในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย ได้ข้อสรุปว่า ตัวชี้วัดต้องมุ่งวัดการพัฒนาทั้ง 3 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างมีคุณภาพ ผสมผสานเข้ากับกลไกของความยั่งยืนคือคำนึงถึงผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยได้ยึด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการประเทศเพื่อนำ ไปสู่ความยั่งยืน ทั้งนี้กรอบแนวคิดการจัดทำ ตัวชี้วัดแต่ละมิติของการพัฒนา มีประเด็นดังต่อไปนี้

1. มิติเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ มีเสถียรภาพ เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และยั่งยืนได้ในระยะยาว และมีการกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง อำนวยประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่

1.1 การพัฒนาอย่างมีคุณภาพ หมายถึง การผลิตสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับศักยภาพทางการผลิตของประเทศและความต้องการของตลาด มีการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เหมาะสม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

1.2 การพัฒนาอย่างมีเสถียรภาพ หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพในประเทศ และต่างประเทศ สามารถพึ่งตนเองได้ มีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจที่พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืน

1.3 การกระจายความมั่งคั่ง หมายถึง การสร้างโอกาสการเข้าถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปัจจัยการผลิต และโครงสร้างพื้นฐานของรัฐอย่างทั่วถึง ที่จะนำไปสู่การลดช่องว่างของรายได้และกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง

2. มิติสังคม หมายถึง การพัฒนาที่มุ่งให้คนและสังคมไทยมีคุณภาพ สามารถปรับตัว

รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึก พฤติกรรม และวิถีชีวิต ที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีการนำทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจโดยอยู่ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่ดี ที่มุ่งให้คนและสังคมไทยเข้มแข็ง อยู่ดีมีสุข และพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

2.1 การพัฒนาศักยภาพและการปรับตัวบนสังคมนานาชาติ หมายถึง การพัฒนาคนในสังคมทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร ให้มีศักยภาพ มีโอกาสในการพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะอาชีพ การบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง อยู่ในสังคมนานาชาติ และเกื้อหนุนต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงในการดำรงชีวิต หมายถึง การพัฒนาให้คนในสังคมไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง สามารถเข้าถึงระบบการคุ้มครองทางสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน

2.3 การพัฒนาให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันด้านวัฒนธรรม หมายถึง สังคมไทย ต้องมีค่านิยมและแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ประหยัคมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ไม่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจและฐานทรัพยากรของชาติในระยะยาว อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้อย่างกลมกลืน มีการดำรงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไว้ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.4 การสร้างความเสมอภาคและการมีส่วนร่วม หมายถึง ประชากรไทยต้องได้รับความเท่าเทียมกัน ทั้งทางเพศ การศึกษา อาชีพ การงาน สวัสดิการ สภาพแวดล้อมและสิทธิเสรีภาพภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย หลักมนุษยธรรมและมีโอกาสร่วมในกิจกรรมของสังคมโดยรวม เช่น การเมือง การปกครอง โดยมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การร่วมในกระบวนการตัดสินใจต่อนโยบายสาธารณะใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการที่ดี

3. มิตีสังแวดล้อม หมายถึง การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ตลอดจนการคงไว้ซึ่งคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและสงวนรักษาไว้ให้คนรุ่นอนาคต รวมทั้งการกระจายโอกาสและการมีส่วนร่วมในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

3.1 การสงวนรักษา หมายถึง การใช้ การป้องกันและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทาง ด้านกายภาพและชีวภาพ ต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการนำกระบวนการอนุรักษ์และ

พัฒนามาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ มากที่สุดโดยคำนึงถึงความต้องการของคนทั้งในปัจจุบันและมุ่งสงวนรักษาทุนธรรมชาติไว้ใช้ประโยชน์สำหรับคนรุ่นอนาคต และขีดความสามารถสูงสุดของการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ โดยไม่เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ระบบนิเวศสามารถรองรับและฟื้นตัวกลับสู่สภาพเดิม

3.2 การมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี หมายถึง การพัฒนาประเทศต้องธำรงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย มีการดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษต่าง ๆ ทั้งทางน้ำ ดินและอากาศ ตลอดจนดำเนินการเพื่อป้องกันการเกิดมลพิษผ่านทางการผลิตและการบริโภคของประชาชน

3.3 การมีส่วนร่วมและการกระจายการใช้ทรัพยากร หมายถึง ประชาชนทุกคนจากทุกภาคส่วนของประเทศ ได้รับจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบาย แผนงาน และการดำเนินโครงการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สุขและคุณภาพชีวิตที่ดีต่อมวลมนุษย์ในสังคมโลกภายใต้กรอบแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทยดังกล่าว

จากการศึกษาแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสังคมแห่งความรู้ในการสร้างคุณภาพ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในตอบสนองคนรุ่นปัจจุบันและตอบสนองคนในอนาคตในด้านเศรษฐกิจ เน้นการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ด้านสังคมเน้นการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์อย่างเป็นธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม เน้นความยั่งยืนของระบบนิเวศ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายการปกครองท้องถิ่น

วิท (Wit, 1967 อ้างถึงใน ชวงส์ ฉายะบุตร, 2539) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชน ในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่น ก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

คลาร์ก (Clarke, 1957 อ้างถึงใน ชวงส์ ฉายะบุตร, 2539) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

อุทัย หิรัญโต (2523, หน้า 2) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครอง และดำเนินการบางอย่างโดยดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

จากที่ผู้วิจัย ได้ศึกษาความหมายการปกครองท้องถิ่นข้างต้น สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่ส่วนกลางกระจายอำนาจหน้าที่ในการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในการดำเนินการปกครองและให้อิสระในการบริหารงาน โดยประชาชนเพื่อประชาชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สมคิด เลิศไพฑูรย์ (ออนไลน์, 2554) จากฐานข้อมูลการเมืองการปกครองสถาบันพระปกเกล้า ตามหลักของการกระจายอำนาจทางการปกครอง (Decentralization) คือ การจัดระเบียบการปกครองซึ่งรัฐหรือส่วนกลางมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งเดิมราชการบริหารส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นให้ท้องถิ่นรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น โดยราชการบริหารส่วนกลางเพียงแต่กำกับดูแลเท่านั้น ไม่ได้เข้าไปบังคับบัญชาสั่งการ ซึ่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยนั้น เป็นที่ทราบและเข้าใจเป็นอย่างดีว่าสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งขึ้น โดยมีลักษณะหรือองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกันทั่วประเทศ แต่ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป อาจจะมีหลายประเภทก็ได้ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปของประเทศไทยจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล (นคร เมือง ตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งในแต่ละประเภทจะมีการกำหนดลักษณะหรือองค์ประกอบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ คือจะมีกฎหมายกำหนดวิธีการในการจัดตั้งรูปแบบการบริหารจัดการ อำนาจหน้าที่ วิธีการในการจัดทำบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การคลังและงบประมาณเป็นแบบแผนเดียวกันทั่วประเทศ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบบางประการแตกต่างไปจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่ว ๆ ไป ความแตกต่างนี้ สืบเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นนั้น ๆ เอง เช่น เป็นท้องถิ่นที่มีความเจริญ

ทางเศรษฐกิจมาก เป็นท้องถิ่นที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นหรือเป็นท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เป็นต้น โดยลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นนั้น ทำให้การใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วไปไม่เหมาะสมไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการศึกษาค้นหา รูปแบบการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ

อำนาจหน้าที่การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น

พ.ศ. 2542

หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการให้บริการสาธารณะ

มาตรา 16 ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขปศุสัตว์ และการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุข
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและ

ผู้ด้อยโอกาส

11. การบำรุงรักษาศิลปประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
 18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
 19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
 20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
 21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
 23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
 24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 25. การผังเมือง
 26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
 27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
 28. การควบคุมอาคาร
 29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 31. กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนถึง พ.ศ. 2542 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
- มาตรา 67 ภายใต้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้
1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
 3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ

และสาธารณสุขสถานอื่น ๆ

24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25. การผังเมือง
26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

31. กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนถึง พ.ศ. 2542 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 มีหน้าที่ ที่ อบต. อาจทำกิจกรรมในเขต อบต. ดังนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมใน

ครอบครัว

6. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
7. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
8. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
9. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
10. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
11. การท่องเที่ยว
12. การผังเมือง

สมพันธ์ เตชะอธิก (2546, หน้า 44) จากการศึกษาอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวคิดการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปผลที่ได้รับจากการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งผลที่ดีต่อประชาชนและเรื่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

1. ผลที่ดีต่อประชาชนโดยตรง คือ การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า ท่อระบายน้ำ ประปา การจัดระบบบริการประชาชน การแก้ไขปัญหา กรณีเร่งด่วน ให้ประชาชน การจัดการกีฬา การส่งเสริมการท่องเที่ยว จากประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวโน้มเข้มแข็ง วัตถุประสงค์การมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ จิตใจในการบริการประชาชน และความพยายามทำงานสาธารณะด้วยความขยันขันแข็ง รับผิดชอบและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมกับประชาคมในระดับต่าง ๆ แผนงานกิจกรรม โครงการ มีมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับประชาชน กับดูแลสุขภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (ป่าชุมชน การจัดการขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสีย ฯลฯ) การส่งเสริมการศึกษา และการทำงานกับประชาชนอย่างใกล้ชิด

2. ผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอาคารสถานที่ทำงานสะดวกสบายขึ้น วัสดุอุปกรณ์ มีความทันสมัยมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศ โสตทัศนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์สำนักงาน เป็นต้น จำนวนบุคลากรเพิ่มขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีปัญหาในเรื่องจิตสำนึกการบริการประชาชน ความต้องการเป็นข้าราชการมากกว่าการทำงานให้บริการประชาชน ในการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชน

3. ผลต่อนักการเมืองท้องถิ่น การกระจายอำนาจได้เปิดโอกาสให้คนส่วนหนึ่งมีอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรเงิน ทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการ จึงมีผู้สนใจร่วมแข่งขันทางการเมืองท้องถิ่นมากขึ้น โดยลงสมัครรับเลือกตั้ง และมีการแข่งขันหลายกลุ่ม ก่อให้เกิดความขัดแย้ง บางแห่งมีการทำร้ายกันจนได้รับบาดเจ็บหรืออาจเสียชีวิต จากการลงทุนซื้อเสียง แย่งชิงตำแหน่งผู้นำ ส่งผลกระทบในการบริหารองค์กร ความไม่โปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างและการใช้จ่ายงบประมาณ โครงการต่าง ๆ

4. ผลกระทบต่อประชาชนที่อาจเกิดขึ้น คือ การพึ่งตนเองของประชาชนลดน้อยลง โดยไปพึ่งพิงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เพราะมีงบประมาณมาสนับสนุนตนเองได้ องค์กรประชาชนแบบไม่เป็นทางการอ่อนแอลง เพราะผู้นำองค์กรจำนวนหนึ่งเข้าไปเป็นนักการเมืองท้องถิ่น

สรุป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประเมินความก้าวหน้าในการกระจายอำนาจ พบว่า องค์กรที่มีความเข้มแข็ง ตัวชี้วัดมีผู้นำที่ดี เสียสละ ทำงานเพื่อประชาชน พยายามสร้างการมีส่วนร่วมกับประชาชน ประชาคม มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผน โครงการ ที่กระจายงบประมาณในลักษณะครอบคลุมหลาย ๆ ด้าน ไม่นั่นหนักด้าน โครงสร้างพื้นฐาน มีความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูล และตรวจสอบได้ การบริการประชาชนที่ได้รับความไว้วางใจและพึงพอใจ มีการเปิดเวทีสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุ่ย จังหวัดจันทบุรี ความคาดหวังในการการพัฒนาท้องถิ่น คือ ระดับหรือคุณค่าในพฤติกรรม การกระทำที่เกิดจากความต้องการ แรงจูงใจ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทน เป้าหมายของตนเอง หน่วยงาน

บุคคลอื่น มุ่งผลสัมฤทธิ์จากการกระทำในทางบวก ความปรารถนาการยอมรับของผู้บริหารท้องถิ่นจากการบริหารท้องถิ่นให้เกิดกระบวนการหรือกิจกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของคนในชุมชนนั้น ไปสู่ความเจริญชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงเกิดจากความริเริ่มคนในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ส่งเสริมให้ประชาชนแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ร่วมมือกันพัฒนาชุมชนแต่ละท้องถิ่น ภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย จากสรุปผลการศึกษาของสมพันธ์ เตชะอธิก องค์กรที่มีความเข้มแข็ง คือ การมีผู้นำที่ดี เสียสละทำงานเพื่อประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมกับประชาชน/ ประชาคม มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผนโครงการ ที่กระจายงบประมาณในลักษณะครอบคลุมหลาย ๆ ด้าน ไม่เน้นหนักด้าน โครงสร้างพื้นฐาน มีความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลและตรวจสอบได้ มีการบริการประชาชนที่ได้รับความไว้วางใจและพึงพอใจ มีการเปิดเวทีสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ

ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของพื้นที่ที่ศึกษา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พ.ศ. 2554 - 2556 วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรมสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
 - 1.1 การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดความรักความสามัคคี
 - 1.2 การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
 - 1.3 การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข
2. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ
 - 2.1 การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
 - 2.2 การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
 - 2.3 การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล

3. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

3.1 การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มการผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการ
บนฐานความรู้และความเป็นไทย

3.2 การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ

3.3 การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคง
ของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

4.1 การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ

4.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.3 การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ

5.1 การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วน
หนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

5.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหาร
จัดการประเทศ

5.3 สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการ
กำกับควบคุมและทำงานร่วมกับ หุ่นส่วนการพัฒนา

5.4 การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาคท้องถิ่นและชุมชนเพิ่มขึ้น
ต่อเนื่อง

5.5 ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริตและมีธรรมาภิบาล

5.6 การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบและขั้นตอนกระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา

5.7 การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่
คุณภาพความยั่งยืน

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น) ประกอบด้วย

1. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตเกี่ยวกับการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปะ และ
วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ

2. นโยบายเศรษฐกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและบริการ การตลาด การค้า การลงทุน

3. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับชีวิต
4. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
5. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. นโยบายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แผนพัฒนาจังหวัดจันทบุรี วิสัยทัศน์จังหวัดจันทบุรี“จังหวัดจันทบุรีเป็นศูนย์กลางการค้าผลไม้ปลอดสารพิษ และเป็นแหล่งค้าพลอยชั้นดีของโลก ประชาชนอยู่ในสังคมร่มเย็นเป็นสุข”

1. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตเป็นเกษตรอินทรีย์
 - 1.1 จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
 - 1.2 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานให้รองรับการผลิต การขายและการตลาดเกษตรอินทรีย์
2. ยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าอัญมณี
 - 2.1 เสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์
 - 2.2 ขยายฐานลูกค้าระดับกลางและระดับสูงเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
 - 3.1 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐและเอกชนให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ
 - 3.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ
 - 3.3 ขยายเครือข่ายหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ทั้งภายในและต่างประเทศ
 - 3.4 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว
 - 3.5 ส่งเสริมขยายพันธุ์สัตว์น้ำที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
 - 3.6 สร้างพัฒนาการศึกษาและอาชีพเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.1 ยกระดับมาตรฐานการให้บริการขั้นพื้นฐาน
 - 4.2 สร้างทุนของสังคมที่แบ่งปันและเอื้ออาทร
 - 4.3 สร้างสังคมที่มีความมั่นคงปลอดภัย
 - 4.4 พัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาของอำเภอ
 - 4.5 ยกระดับมาตรฐานการให้บริการขั้นพื้นฐานแข่งขัน
 - 4.6 สร้างสำนักสาธารณะแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส
แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พ.ศ. 2554 - 2556 (องค์การบริหารส่วน
ตำบลวังสรรพรส, 2553)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมและการสาธารณสุขโลก

- 1.1 แนวทางการพัฒนาก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม
- 1.2 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ระบบสาธารณสุขปโภค
- 1.3 แนวทางการพัฒนาพัฒนาปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ สถานที่สาธารณะ
2. ยุทธศาสตร์การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - 2.1 แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยต่าง ๆ
 - 2.2 แนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค
 - 2.3 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม
 - 2.4 แนวทางการพัฒนาสร้างสมดุลการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจ การผลิตเกษตรอินทรีย์
 - 3.1 แนวทางการพัฒนาพัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดภัย
 - 3.2 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมรายได้และอาชีพให้แก่ประชาชน
 - 3.3 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกอบอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพ
 - 4.1 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและพัฒนาศึกษาทุกระดับให้ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน
 - 4.2 แนวทางการพัฒนาทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริม อนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 4.3 แนวทางการพัฒนา พัฒนาคณะและสังคมแห่งการเรียนรู้มุ่งสู่คุณธรรมและจริยธรรม
 - 4.4 แนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรีคนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า
 - 4.5 แนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 4.6 แนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุขให้มีคุณภาพและครบวงจร

4.7 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมพัฒนาการกีฬา นันทนาการ

5. ยุทธศาสตร์การการบริหารจัดการที่คีย์คัมน์หลักธรรมาภิบาล

5.1 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา
ท้องถิ่น

5.2 แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการบริการประชาชนและการ
ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

5.3 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน
สรุป จากการศึกษาแนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ได้แก่
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด
หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบริการสาธารณะ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
วิสัยทัศน์ ที่มุ่งเน้นให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยประชาชนในท้องถิ่น
มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ตั้งแต่ร่วมวางแผน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วม
ตรวจสอบ และร่วมติดตามประเมินผล ในการตัดสินใจของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะดำเนินการในเรื่อง
ใดที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือ
“ประชามติ” ตามระบอบประชาธิปไตย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนาชาติ นาวิรัตน์วิทยา (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้และความคาดหวังของปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ใน
การพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด
ชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาท
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ
ความคาดหวังของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาเปรียบเทียบ
การรับรู้ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ เพศ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาสังคม ด้าน
การพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาการเมือง
การบริหารจัดการ และด้านสาธารณสุข การรับรู้ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่จำแนกตาม

อายุ เพศ มีการรับรู้แตกต่างกัน การรับรู้ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีการรับรู้แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหารจัดการและด้านสาธารณสุข มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกัน ผลการศึกษางานวิจัย เรื่องการรับรู้และความคาดหวังของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ในการพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ในเชิงนโยบายควรให้ความสำคัญ การรับรู้สภาพปัญหา การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

นฤวัตร เสนสุข (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร โดยศึกษาความคิดของประชาชนที่คาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการศึกษาพบว่าระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามแผนงาน 8 ด้าน อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ จากความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่าความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ประชาชนมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน มากกว่าที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน โดยให้ข้อเสนอแนะให้มีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังที่แตกต่างกัน

ณรงค์ อุดทน (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอเกล้ง จังหวัดระยอง โดยศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน ตามแผนปฏิบัติการ 6 ด้าน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริม

คุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.41 มีช่วงอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.27 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.65 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.95 มีรายได้ไม่เกิน 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.38 และมีระยะเวลา ที่พักอาศัยอยู่ตั้งแต่ 21 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 45.40 ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การศึกษา เปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ อาชีพ รายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน สำหรับสถานภาพส่วนบุคคล ระดับ การศึกษา ระยะเวลาที่พักอาศัย แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลแตกต่างกัน

จิสักดิ์ คงทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ท้องถิ่นกรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี โดยผลศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาที่ได้รับในปัจจุบันและที่คาดหวังในอนาคต 5 ด้าน ด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม ด้านการพัฒนาด้านการบริหาร และ การปกครอง ทั้ง 5 ด้าน มี 4 ด้าน พบค่าเฉลี่ยในปัจจุบันระดับน้อยและความคาดหวังในอนาคต ระดับมาก สำหรับด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบค่าเฉลี่ยในปัจจุบันระดับ มากและความคาดหวังในอนาคตมากที่สุด ผลการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาที่ได้รับในปัจจุบัน กับการพัฒนาที่คาดหวังในอนาคต 5 ด้าน ในภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกัน ทั้ง 5 ด้าน เมื่อ เปรียบเทียบกับการพัฒนาที่ได้รับในปัจจุบันกับความคาดหวังในอนาคต มีความคาดหวังใน การพัฒนาเพิ่มขึ้น ผลการศึกษางานวิจัย เรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี จากการเปรียบเทียบการพัฒนาที่ได้รับในปัจจุบันระดับน้อยและ การพัฒนาที่คาดหวังในอนาคตระดับมาก สรุปได้ว่า การพัฒนาในปัจจุบันยังไม่สามารถแก้ไข ปัญหาและตอบสนองความต้องการหรือประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นได้ในการพัฒนา ท้องถิ่นในเชิงนโยบายมีประเด็นสำคัญที่ควรศึกษาได้ดังนี้ 1) ศึกษาแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น จากการวิเคราะห์ปัญหาตามความต้องการและความเหมาะสม 2) กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา 3) กำหนดนโยบายการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่าง ภาครัฐภาค เอกชนและประชาชน 4) ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงบประมาณที่ใช้ใน

การพัฒนาท้องถิ่น 5) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดแนวทางการพัฒนา การประสานแผนร่วมกัน

คมพัญญ์ ทักษิณ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด โดยศึกษาระดับ ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของ ประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส ตำแหน่งทางสังคม และความเข้าใจ เกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคาดหวังรายด้าน ได้แก่ ด้าน การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตร ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดน ด้านพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ และด้านการพัฒนาองค์กร อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนด้านการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับที่สูงมาก และยังพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส และความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อ การพัฒนาท้องถิ่นที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล นนทรี แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และตำแหน่งทางสังคม ที่ต่างกัน มี ความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ การพัฒนาในปัจจุบันมีระดับน้อยกว่า ระดับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาในอนาคตมากกว่าใน ปัจจุบัน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีการรับรู้แตกต่างกัน จากสมมติฐานการวิจัย การศึกษาแตกต่างกันความคาดหวังแตกต่างกันของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่นระดับมาก และแตกต่าง กันตามความแตกต่างทางสถานภาพบุคคล จากการศึกษาความคาดหวังของประชาชนตำบลนนทรี พบว่า ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส และความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท ขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรีแตกต่างกัน ด้านความคาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จากการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น เปรียบเทียบสภาพในปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคตของประชาชนและบุคลากรมีความคาดหวังในอนาคตเพิ่มขึ้นจาก สภาพที่เป็นในปัจจุบัน ตรงกับแนวคิดการพัฒนา คือ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน ปัจจุบันให้ดีขึ้นตามทิศทางที่กำหนดไว้

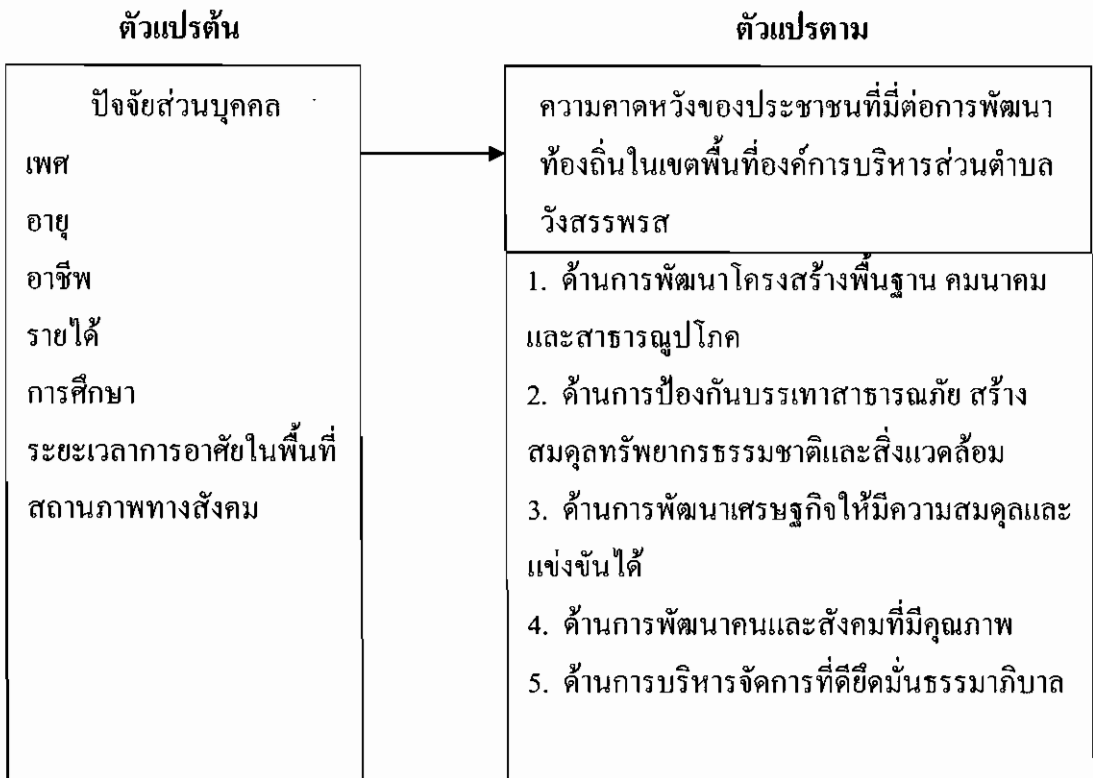
ตารางที่ 1 ตัวแปรที่ศึกษาและแหล่งอ้างอิง

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งอ้างอิง
1. ความคาดหวัง	ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom, 1964 อ้างถึงใน สมพร เฟื่องจันทร์ และรักชนก โสภาศิต)
2. การพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ 5 ด้าน	
2.1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และสาธารณสุข	ศึกษาจากแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส (พ.ศ. 2554 - 2556)
2.2 ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ศึกษาจากแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส (พ.ศ. 2554 - 2556)
2.3 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและแข่งขันได้	ศึกษาจากแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส (พ.ศ. 2554 - 2556)
2.4 ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	ศึกษาจากแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส (พ.ศ. 2554 - 2556)
2.5 ด้านการบริหารจัดการที่ดีมีมาตรฐานสากล	ศึกษาจากแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส (พ.ศ. 2554 - 2556)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เพื่อทราบถึงความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำความรู้ทั้งหมดมาประมวลเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย คือ ศึกษาจากแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส (พ.ศ. 2554 - 2556) งานวิจัยของ คมพัชญ์ ทักษิณ, จิรศักดิ์ คงทอง ผสมผสานกับแนวคิดของ วรูม แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและ

แนวคิดในการให้บริการสาธารณะภาครัฐ (ดังภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเก็บจากประชาชนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุ้ง จังหวัด จันทบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากประชาชนในพื้นที่ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้ที่เกิดก่อนหรือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 และมีสำมะโนทะเบียนอยู่ในพื้นที่ตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 9 หมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 2,318 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ตารางที่ 2 จำนวนประชากรในตำบลวังสรรพรส จำแนกรายหมู่บ้าน (สำนักงานทะเบียนราษฎร อำเภอขลุ้ง, 2554)

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร
หมู่ที่ 1 บ้านสะโทย	208
หมู่ที่ 2 บ้านจังกิน	219
หมู่ที่ 3 บ้านตันหาร	264
หมู่ที่ 4 บ้านดอน	394
หมู่ที่ 5 บ้านร้อยรู	272
หมู่ที่ 6 บ้านตำลึงทอง	244
หมู่ที่ 7 บ้านหนองบัว	299
หมู่ที่ 8 บ้านหนองกวาง	262
หมู่ที่ 9 บ้านตกปก	156
รวม	2,318

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการ

สุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 2,318 คน โดยใช้การเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Kerjcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน สุทรนุ ศรีไสย์, 2548 หน้า 132 - 133) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยจำนวน 331 คน

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Stratified Random Sampling) มีวิธีการคำนวณ ดังนี้

สูตร

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละหมู่}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

$$\frac{350 \times 208}{2,318}$$

$$31$$

ได้กลุ่มตัวอย่างแยกรายหมู่บ้านในการศึกษาวิจัย รายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของตำบลวังสรรพรส จำแนกรายหมู่บ้าน

รายชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ 1 บ้านสะทอย	208	31
หมู่ที่ 2 บ้านจังกิ้น	219	33
หมู่ที่ 3 บ้านตันหาร	264	40
หมู่ที่ 4 บ้านดอน	394	59
หมู่ที่ 5 บ้านร้อยรู	272	41
หมู่ที่ 6 บ้านตำลึงทอง	244	37
หมู่ที่ 7 บ้านหนองบัว	299	45
หมู่ที่ 8 บ้านหนองกวาง	262	40
หมู่ที่ 9 บ้านตกปก	156	24
รวม	2,318	350

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของ

ประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาการอาศัยในพื้นที่ รายได้ สถานภาพทางสังคม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอคลองจังหวัดจันทบุรี โดยกำหนดประเด็นที่ศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น 5 ด้าน โดยใช้แบบสอบถาม ที่มีระดับการวัด 4 ระดับ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ใช้คำถามแบบปลายปิด ให้เลือกตอบโดยมีตัวเลือก 4 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น	เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	4	คะแนน
ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น	เห็นด้วยมาก	ให้	3	คะแนน
ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น	เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยประยุกต์จากแบบสอบถามของคมพัชญ์ ทักษิณ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น และศึกษาแผนยุทธศาสตร์พัฒนา จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ลือชัย วงษ์ทอง

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ นายคุณิต ผดุงศิลป์ นายกองก้องการบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส นายทรงศักดิ์ เรืองศรีมัน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส นายอมร ชุ่มพุดชา นักบริหารงานช่าง ระดับ 7 เทศบาลตำบลโป่งน้ำร้อน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ

ผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมาบไพ อำเภอลำดวน จังหวัดจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.9545 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือประสานงานกับกำนันและผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในเขตตำบลวังสรรพรส ให้นำเข้าที่ประชุมในวันประชุมหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยด้วย

2. แจ้งวันที่ เดือน เวลา ที่จะออกเก็บรวบรวมข้อมูลให้หมู่บ้านทราบ ล่วงหน้า 1 สัปดาห์

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้รับสมัครผู้ช่วยนักวิจัย ซึ่งได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส 9 คน ในการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม

4. ชี้แจงผู้ช่วยนักวิจัย ซึ่งได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส จำนวน 9 คน ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ตลอดจนขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลมาอธิบายให้ผู้ช่วยนักวิจัย ได้ทราบรายละเอียดในแต่ละหัวข้อ แต่ละประเด็น โดยเฉพาะข้อคำถามที่อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ไขว้เขวได้ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้ ผู้ช่วยนักวิจัยมีความเข้าใจในแบบสอบถามมากที่สุด

5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนเลือกผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในพื้นที่หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เกิดก่อนปี พ.ศ. 2536 ในตำบลวังสรรพรสเป็นผู้ตอบแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มเก็บแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ให้ได้เท่ากับสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในแต่ละหมู่บ้าน

6. หลังจากทีประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จ ผู้ช่วยนักวิจัยที่เก็บข้อมูลจะตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และครบถ้วนอีกครั้งหนึ่ง

7. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไป จำนวน 350 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 350 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น 5 ด้าน โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลเชิงปริมาณ และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาการอาศัยในพื้นที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพทางสังคม ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อภิปรายประกอบการเสนอแบบตารางการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

2. ข้อมูลแบบสอบถามความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น 5 ด้าน คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและแข่งขันได้ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ การบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การเปรียบเทียบตัวแปรความแตกต่างระหว่าง เพศ โดยการทดสอบค่าที (t - test) และการเปรียบเทียบตัวแปรระหว่างกลุ่ม มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาการอาศัยในพื้นที่ สถานภาพทางสังคม และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการใช้สถิติวิเคราะห์ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และทดสอบภายหลัง (Post Hoc) เพื่อหารายคู่ที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยรายข้อ และกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยภาพรวม โดยพิจารณาค่าคะแนนระดับความคิดเห็นของประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยถือคะแนนจากคะแนนสูงสุดและต่ำสุดจากแบบสอบถาม โดยใช้สูตรอันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้

$$\text{สูตร การหาอันตรายภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\frac{4 - 1}{4}$$

$$0.75$$

ดังนั้นเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย

3.26 - 4.00	ความคิดเห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	มีระดับความคาดหวังต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด			
2.51 - 3.25	ความคิดเห็นด้วยมาก	หมายถึง	มีระดับความคาดหวังต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นมาก			
1.76 - 2.50	ความคิดเห็นด้วยน้อย	หมายถึง	มีระดับความคาดหวังต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นน้อย			
1.00 - 1.75	ความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	มีระดับความคาดหวังต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นน้อยที่สุด			

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบกับการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาและการแก้ปัญหาสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และวิธีการพัฒนานั้นต้องเป็นแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom Up) ไม่ใช่แบบบนลงล่าง (Top Down Management) เหมือนอย่างในอดีต เพื่อกระบวนการหรือกิจกรรมทางสังคมที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของคนในชุมชนนั้น ไปสู่ความเจริญชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงเกิดจากความริเริ่มคนในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ส่งเสริมให้ประชาชนแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ร่วมมือกันพัฒนาชุมชนแต่ละท้องถิ่น ภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญ จากที่กล่าวข้างต้นเป็นการสร้างความหวังให้ประชาชนว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นได้ ซึ่งจากแนวคิดทฤษฎีของความคาดหวังกล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง คือความเชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น และได้จำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ทั้งหมด 350 คน สำหรับในบทนี้ได้กำหนดหัวข้อในการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพทางสังคม

ส่วนที่ 2 ผลและระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=350)	ร้อยละ
เพศ		
1) ชาย	159	45.43
2) หญิง	191	54.57
อายุ		
1) 18 - 20 ปี	57	16.29
2) 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี	68	16.29
3) 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี	92	26.29
4) 40 ปีขึ้นไป - 50 ปี	82	23.43
5) ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	51	14.57
ระดับการศึกษา		
1) ประถมศึกษา	112	32.00
2) มัธยมศึกษาตอนต้น	72	20.57
3) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	106	30.29
4) ประกาศนียบัตรชั้นสูง/ อนุปริญญา	15	4.29
5) ปริญญาตรี	41	11.71
6) สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.14
อาชีพ		
1) เกษตรกร	153	43.71
2) รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	5.43
3) ค้าขาย	40	11.43
4) รับจ้าง	75	21.43
5) พนักงานบริษัทเอกชน	4	1.14
6) อื่น ๆ	59	16.86

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=350)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่		
1) น้อยกว่า 1 ปี	7	2.00
2) 1 - 10 ปี	32	9.14
3) 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี	70	20.00
4) 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี	89	25.43
5) 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี	79	22.57
6) 40 ปีขึ้นไป	73	20.86
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1) ต่ำกว่า 5,000 บาท	131	37.43
2) 5,001 - 10,000 บาท	159	45.43
3) 10,001 - 20,000 บาท	42	12.00
4) 20,001 - 30,000 บาท	12	3.43
5) 30,001 บาทขึ้นไป	5	1.43
สถานภาพทางสังคม		
1) กำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน/ สารวัตรกำนัน/ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	17	4.86
2) นายก อบต./ รองนายก อบต./ สมาชิกสภา อบต.	34	9.71
3) อสม./ กลุ่มอาชีพ/ กลุ่มแม่บ้าน	25	7.14
4) ประชาชนทั่วไป	273	78.00
รวม	350	100.00

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้
 เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.57 เพศชาย
 คิดเป็นร้อยละ 45.43

อายุ พบว่า อายุ ระหว่าง 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 26.29 รองลงมาคือ อายุ

ระหว่าง 40 ปีขึ้นไป - 50 ปี ร้อยละ 23.43 อายุระหว่าง 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี ร้อยละ 19.43 อายุตั้งแต่ 18-20 ปี ร้อยละ 16.29 และอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.57

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด ร้อยละ 43.71 รองลงมาคือ มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 21.43 อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 16.86 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 11.43 อาชีพข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.43 และพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 1.14

วุฒิการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 30.29 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 20.25 ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.71 ระดับอนุปริญญา 4.29 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.14

รายได้ พบว่า โดยส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.43 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 5,000 บาทลงมา คิดเป็นร้อยละ 37.43 มีรายได้ต่อเดือน 10,001- 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.71 มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.43 และมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.43

ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่อยู่ระหว่าง 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.43 รองลงมาคือมีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่อยู่ระหว่าง 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.57 มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่อยู่ระหว่าง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.86 มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่อยู่ระหว่าง 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่อยู่ระหว่าง 1 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.14 และมีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.00

สถานภาพทางสังคม พบว่า มีสถานภาพทางสังคมเป็น ประชาชนทั่วไป ร้อยละ 78.00 นายก อบต. รองนายก/ สมาชิกสภา อบต. คิดเป็นร้อยละ 9.71 มีสถานภาพทางสังคมเป็นกลุ่ม อสม. กลุ่มอาชีพ/ กลุ่มแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และมีสถานภาพทางสังคม เช่น กำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน/ สารวัตรกำนัน/ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 4.86

ส่วนที่ 2 ผลและระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค

ลำดับ	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค	ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น							
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.	การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก และสายรอง	216 (61.71)	116 (33.14)	15 (4.29)	3 (0.86)	3.56	0.62	มากที่สุด	1
2.	การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ	169 (48.29)	156 (44.57)	15 (4.29)	5 (2.86)	3.38	0.70	มากที่สุด	2
3.	การจัดให้มีน้ำประปา	148 (42.29)	129 (36.86)	60 (15.51)	13 (3.17)	3.18	0.84	มาก	4
4.	การปรับปรุงภูมิทัศน์และสถานที่สาธารณะ	124 (35.43)	165 (47.14)	53 (15.14)	8 (2.29)	3.16	0.75	มาก	5
5.	การจัดให้มีป้ายชอยป้ายบอกทาง	160 (45.71)	160 (45.71)	22 (6.29)	8 (2.29)	3.35	0.70	มากที่สุด	3
6.	การสื่อสารด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)	139 (39.70)	104 (29.70)	85 (24.30)	22 (6.30)	3.03	0.95	มาก	6
ภาพรวมด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค					3.28	0.54	มากที่สุด		

จากตารางที่ 5 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค ในภาพรวม

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของการพัฒนาได้ดังนี้

การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก และสายรอง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.5, S.D. = 0.62$) เป็นอันดับที่ 1

การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.70$) เป็นอันดับที่ 2

การจัดให้มีป้ายชอย ป้ายบอกทาง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.70$) เป็นอันดับที่ 3

การจัดให้มีน้ำประปา พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.18, S.D. = 0.84$) เป็นอันดับที่ 4

การปรับปรุงภูมิทัศน์และสถานที่สาธารณะ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.16, S.D. = 0.76$) เป็นอันดับที่ 5

การสื่อสารเทคโนโลยีและสารสนเทศ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03, S.D. = 0.95$) เป็นอันดับที่ 6

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก ถนนสายรอง การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค เป็นอันดับต้น ๆ อาจเป็นเพราะเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลักและถนนสายรอง ยังเป็นถนนลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อ รวมทั้งการบริการไฟฟ้าสาธารณะตามแยก หรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ ยังไม่ครบถ้วน ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการสัญจรไปมาอาจเกิดอันตรายได้ ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญ ในการพัฒนาด้านการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ และก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางคมนาคมตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลำดับ	ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น							
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.	การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยต่างๆ เช่น อุทกภัย วาดภัย ภัยแล้ง เป็นต้น	194 (55.43)	135 (38.57)	18 (5.14)	3 (0.86)	3.49	0.64	มากที่สุด	1
2.	การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค	169 (48.29)	161 (46.00)	17 (4.86)	3 (0.86)	3.42	0.63	มากที่สุด	2
3.	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม	157 (44.86)	152 (43.43)	37 (10.57)	4 (1.14)	3.32	0.71	มากที่สุด	3
4.	การสร้างสมคุณการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	147 (42.00)	157 (44.86)	37 (10.57)	9 (2.57)	3.26	0.75	มากที่สุด	5
5	การรักษาความสะอาดการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	129 (52.65)	82 (33.47)	30 (12.24)	4 (1.63)	3.31	0.77	มากที่สุด	4
ภาพรวมการพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน					3.38	0.70	มากที่สุด		

จากตารางที่ 6 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมคุณทรัพย์ากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของการพัฒนาได้ ดังนี้

การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขภัยต่าง ๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.49, S.D. = 0.64$) เป็นอันดับที่ 1

การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42, S.D. = 0.63$) เป็นอันดับที่ 2

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.71$) เป็นอันดับที่ 3

การรักษาความสะอาดการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.77$) เป็นอันดับที่ 4

การสร้างสมดุลการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.26, S.D. = 0.75$) เป็นอันดับที่ 5

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขภัยต่าง ๆ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นอันดับต้น ๆ เป็นเพราะประชาชนมักประสบกับปัญหาสาธารณสุขภัย เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง เกือบทุกปี จึงต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำควบคู่กัน ไป ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญด้านการแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ภัยต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัย ในระยะยาว

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์

ลำดับ	ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์	ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น							
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.	ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดภัย	170 (48.57)	149 (42.57)	25 (7.14)	6 (0.71)	3.38	0.69	มากที่สุด	2
2.	การฝึกอาชีพและส่งเสริมรายได้	140 (40.00)	175 (50.00)	30 (8.57)	5 (1.43)	3.29	0.68	มากที่สุด	4
3.	การส่งเสริมการออมและการประกอบอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	160 (45.71)	164 (46.86)	23 (6.57)	3 (0.86)	3.37	0.65	มากที่สุด	3
4.	การส่งเสริมการตลาดการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ	236 (67.43)	86 (24.57)	21 (6.00)	7 (2.00)	3.57	0.70	มากที่สุด	1
ภาพรวมด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์					3.40	0.56	มากที่สุด		

จากตารางที่ 7 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของการพัฒนาได้ ดังนี้

การส่งเสริมการตลาดและการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.70$) เป็นอันดับที่ 1

การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดภัย พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.62$) เป็นอันดับที่ 2

การส่งเสริมการออมและการประกอบอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ประชาชน

มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.65$) เป็นอันดับที่ 3

การฝึกอาชีพและส่งเสริมรายได้ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.68$) เป็นอันดับที่ 4

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมการตลาดและการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าตกต่ำ และการส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดสารพิษ เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ เป็นอันดับต้น ๆ เพราะประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมักจะประสบกับปัญหาราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ และปัญหาต้นทุนการผลิต ได้แก่ ปุ๋ย ยาสารเคมี มีราคาแพง จึงเปลี่ยนเป็นการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์มากขึ้น ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้า ส่งเสริมการตลาดและส่งเสริมการผลิตเกษตรอินทรีย์เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ลำดับ	ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น							
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.	การพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน	143 (40.86)	185 (52.86)	19 (5.43)	3 (0.86)	3.34	0.62	มากที่สุด	4
2.	ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	133 (38.00)	164 (46.86)	48 (13.71)	5 (1.43)	3.21	0.73	มาก	7
3.	พัฒนาคนและสังคม แห่งการเรียนรู้มุ่งสู่ คุณธรรมและจริยธรรม	130 (37.14)	171 (46.86)	44 (12.57)	5 (1.43)	3.22	0.71	มาก	5

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น							
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
4.	เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส	171 (48.86)	161 (46.00)	21 (4.57)	2 (0.57)	3.43	0.61	มากที่สุด	1
5.	เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	172 (49.14)	146 (41.71)	28 (8.00)	4 (1.14)	3.39	0.68	มากที่สุด	3
6.	เสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและครบวงจร	182 (52.00)	132 (37.71)	33 (9.43)	3 (0.86)	3.41	0.69	มากที่สุด	2
7.	ส่งเสริมพัฒนาการศึกษานันทนาการ	160 (45.71)	109 (31.14)	74 (21.14)	7 (2.00)	3.21	0.84	มาก	6
ภาพรวมด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ						3.32	0.51	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้ ดังนี้

เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.43, S.D. = 0.61$) เป็นอันดับที่ 1

เสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและครบวงจร พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41, S.D. = 0.69$)

เป็นอันดับที่ 2

เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39, S.D. = 0.68$) เป็นอันดับที่ 3

การพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34, S.D. = 0.62$) เป็นอันดับที่ 4

พัฒนาคนและสังคมแห่งการเรียนรู้มุ่งสู่คุณธรรมและจริยธรรม พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.71$) เป็นอันดับที่ 5

ส่งเสริมพัฒนาการกีฬานันทนาการ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21, S.D. = 0.84$) เป็นอันดับที่ 6

ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21, S.D. = 0.73$) เป็นอันดับที่ 7

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และเสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและครบวงจร เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ เป็นอันดับต้น ๆ เป็นเพราะคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง รวมถึงทั้งทางด้านสุขภาพอนามัย สุขภาพจิต สุขภาพร่างกาย ด้วยเช่นกัน ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งสุขภาพอนามัย และการสาธารณสุขเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล

ลำดับ	ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล	ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น							
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.	การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น	210 (60.00)	126 (36.00)	11 (3.14)	3 (0.86)	3.55	0.60	มากที่สุด	1
2.	การเพิ่มขีดความสามารถในการบริการประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ความสะดวกรวดเร็วและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	182 (52.00)	152 (43.43)	12 (3.43)	4 (1.14)	3.46	0.62	มากที่สุด	3
3.	การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูล ตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ	195 (55.71)	132 (37.71)	20 (5.71)	3 (0.86)	3.48	0.65	มากที่สุด	2
4.	ประหยัดงบประมาณ เกิดความคุ้มค่า โครงการ/กิจกรรมสนองต่อความต้องการของประชาชน	166 (47.43)	153 (43.71)	25 (7.14)	6 (1.71)	3.37	0.69	มากที่สุด	4
5.	การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	164 (46.86)	149 (42.57)	27 (7.71)	10 (2.86)	3.33	0.74	มากที่สุด	5
ภาพรวมด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล					3.44	0.54	มากที่สุด		

จากตารางที่ 9 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44, S.D. = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้ ดังนี้

การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55, S.D. = 0.60$) เป็นอันดับที่ 1

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48, S.D. = 0.65$) เป็นอันดับที่ 2

การเพิ่มขีดความสามารถในการบริการประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ความสะดวกรวดเร็วและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46, S.D. = 0.62$) เป็นอันดับที่ 3

ประหยัคงบประมาณ เกิดความคุ้มค่า โครงการ/ กิจกรรมสนองต่อความต้องการของประชาชน พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.69$) เป็นอันดับที่ 4

การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.71$) เป็นอันดับที่ 5

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล เป็นอันดับต้น ๆ เพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นน้อย เช่น โครงการต่าง ๆ ที่ประชาชนเสนอมาไม่ได้รับการตอบสนองหรือดำเนินการอีกทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบความโปร่งใส การปฏิบัติตามระเบียบ ประชาชนมีรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ไม่ทั่วถึงผู้บริหารควรให้ความสำคัญ ในกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแก่ประชาชน และส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในทุกกระบวนการและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมด้านต่าง ๆ

ความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคาดหวัง	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และสาธารณสุข	3.28	0.54	มากที่สุด	5
2. ด้านพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุทธพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	3.38	0.70	มากที่สุด	3
3. การปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิต เกษตรอินทรีย์	3.40	0.56	มากที่สุด	2
4. ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	3.32	0.51	มากที่สุด	4
5. ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล	3.44	0.54	มากที่สุด	1
ภาพรวมความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น	3.37	0.45	มากที่สุด	

จากตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมด้านต่าง ๆ พบว่า ประชาชนผู้ตอบ
แบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.45$) เมื่อ
จำแนกตามรายด้านได้ ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44, S.D. = 0.54$) เป็นอันดับที่ 1

ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ พบว่า ประชาชนมีความ
คาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.56$) เป็นอันดับที่ 2

ด้านพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมดุทธพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ใน
ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.70$) เป็นอันดับที่ 3

ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนา

ท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.51$) เป็นอันดับที่ 4

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.54$) เป็นอันดับที่ 5

สรุปผลการศึกษา ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล เป็นความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่ประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ เพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นน้อย เช่น โครงการต่าง ๆ ที่ประชาชนเสนอมาไม่ได้รับการตอบสนองหรือดำเนินการอีกทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบความโปร่งใส การปฏิบัติตามระเบียบ ประชาชนมีรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ไม่ทั่วถึงผู้บริหารควรให้ความสำคัญในกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแก่ประชาชน และส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตรวจสอบได้ในทุกกระบวนการ และยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตัวแปรอิสระ

สมมติฐานที่ 1 เพศของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	159	3.35	0.42	-0.603	0.550
หญิง	191	3.38	0.47		

$p < .05$

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ t - test เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่แตกต่าง มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศ มีความคาดหวัง

ต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน ($t = -0.063$, $Sig. = 0.550$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาค ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเพศชายหรือเพศหญิง

สมมติฐานที่ 2 อายุของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	0.558	0.140	0.690	0.599
ภายในกลุ่ม	345	69.732	0.202		
รวม	349	70.290			

$p < .05$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรสต่างกัน พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน ($F = 0.690$, $Sig. = 0.599$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะจะมีอายุระดับใด

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาของประชาชนที่ต่างกันมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่างกัน

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	1.130	0.226	1.125	0.347
ภายในกลุ่ม	344	69.160	0.201		
รวม	349	70.290			

$p < .05$

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ($F = 1.125$, $Sig. = 0.347$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนเช่นอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมีการศึกษาในระดับใด

สมมติฐานที่ 4 อาชีพของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของ
ประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	1.937	0.387	1.950	0.086
ภายในกลุ่ม	344	68.353	0.199		
รวม	349	70.290			

$p < .05$

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ($F = 1.950, Sig. = 0.086$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรสไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนชั้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด

สมมติฐานที่ 5 ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของ
ประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม
ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	0.242	0.192	0.951	0.448
ภายในกลุ่ม	344	69.332	0.202		
รวม	349	70.290			

$p < .05$

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ($F=1.951$, $Sig. = 0.448$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรสไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะมีความคาดหวังในพื้นที่ ระยะเวลาอันนานเท่าใด

สมมติฐานที่ 6 รายได้ของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	0.242	0.061	0.298	0.879
ภายในกลุ่ม	345	70.048	0.203		
รวม	349	70.290			

$p < .05$

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ($F = 0.298$, $Sig. = 0.879$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน

ตำบลวังสรรพรสไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการ สาธารณะแก่ประชาชนทุกคนชั้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมียาได้ในระดับใด

สมมติฐานที่ 7 สถานภาพทางสังคมของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหวังของ ประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม สถานภาพทางสังคม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	0.644	0.215	1.066	0.363
ภายในกลุ่ม	346	69.646	0.201		
รวม	349	70.290			

$p < .05$

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน ($F = 1.066$, $Sig. = 0.363$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังต่อ การพัฒนาท้องถิ่นที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การ บริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการ สาธารณะแก่ประชาชนทุกคนชั้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมียาได้ในระดับใด

ตารางที่ 18 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ของประชาชนที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
7. ประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ สถานภาพทางสังคม ใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนนคมนาคมและสาธารณูปโภค 2) ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมคูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) ด้านการพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการผลิตเกษตรอินทรีย์ 4) ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพและ 5) ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้ที่เกิดก่อนหรือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จำนวน 350 คน ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านสะโทย หมู่ 2 บ้านจังกิ้น หมู่ 3 บ้านตันหาร หมู่ 4 บ้านคอน หมู่ 5 บ้านร้อยรู หมู่ 6 บ้านคำสิงทอง หมู่ 7 บ้านหนองบัว หมู่ 8 บ้านหนองกวาง หมู่ 9 บ้านตกปก โดยได้จากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน อย่างน้อย 331 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วนตามจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้านและใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานส่วนการทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม ใช้สถิติ One - way ANOVA ในการหาค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป และใช้ LSD เพื่อทดสอบหาความแตกต่างรายคู่ว่าตัวแปรคู่ใดมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสรุปผลการศึกษานำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน

ตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

3. การทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีอายุระหว่าง 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี มากที่สุด และอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด และเป็นพนักงานบริษัทเอกชน น้อยที่สุด มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด และสูงกว่าปริญญาตรี น้อยที่สุด โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มากที่สุด และมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป น้อยที่สุด ส่วนมากมีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่อยู่ระหว่าง 20 - 30 ปี มากที่สุด และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่น้อยกว่า 1 ปี น้อยที่สุด ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพทางสังคมเป็นประชาชนทั่วไป มากที่สุด และมีสถานภาพทางสังคม เช่น กำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน/ สารวัตรกำนัน/ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน น้อยที่สุด

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

ผลการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามรายด้าน ได้ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและแข่งขัน ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยสร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3

ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 4

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณสุขปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 5

จากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ที่ประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

เพราะการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบ เพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น น้อย เช่น โครงการต่าง ๆ ที่ประชาชนเสนอมาไม่ได้รับการตอบสนองหรือดำเนินการ อีกทั้ง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบ ความโปร่งใส การปฏิบัติตามระเบียบ ประชาชนมี รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ไม่ทั่วถึง ผู้บริหารควรรักษาความสำคัญในกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่นแก่ประชาชน และส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการ เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตรวจสอบได้ในทุกระบวนการ และยึดมั่น ในหลักธรรมาภิบาล

ผลการศึกษา ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและ สาธารณูปโภค พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลวังสรรพรส ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค ในภาพรวม อยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามรายชื่อของการพัฒนา ได้ดังนี้

การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก และสายรอง อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับ ที่ 1

การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

จากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก ถนนสายรอง การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค เป็นอันดับต้น ๆ อาจเป็นเพราะเส้นทาง การคมนาคม ถนนสายหลักและถนนสายรอง ยังเป็นถนนลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อ รวมทั้งการบริการ ไฟฟ้าสาธารณะ ตามแยกหรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ ยังไม่ครบถ้วน ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการสัญจร ไปมาอาจเกิดอันตรายได้ซึ่งผู้บริหารควรรักษาความสำคัญในการพัฒนาด้านการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ และก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางคมนาคมตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล วังสรรพรส พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย สร้างสมคุณทรัพย์เกษตรกรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อของการพัฒนา ได้ดังนี้

การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง อยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

จากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขต่าง ๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภคเป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขสร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นอันดับต้น ๆ เป็นเพราะประชาชนมักประสบกับปัญหาสาธารณสุข เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง เกือบทุกปี จึงต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำควบคู่กันไป ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญด้านการแก้ไขปัญหาสาธารณสุขต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยในระยะยาว

ผลการศึกษา ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อของการพัฒนา ได้ดังนี้

การส่งเสริมการตลาดและการแก้ไขปัญหาหาคาผลผลิตตกต่ำ อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

จากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า การส่งเสริมการตลาดและการแก้ไขปัญหาหาคาผลผลิตตกต่ำ และการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดภัย เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ เป็นอันดับต้น ๆ เพราะประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ซึ่งมักจะประสบกับปัญหาหาคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และปัญหาต้นทุนการผลิต ได้แก่ ปุ๋ย ยา สารเคมี มีราคาแพง จึงเปลี่ยนเป็นการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์มากขึ้น ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาหาคาผลผลิต ส่งเสริมการตลาด และส่งเสริมการผลิตเกษตรอินทรีย์ เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน

ผลการศึกษา ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อของการพัฒนาได้ดังนี้

เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

เสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและครบวงจร อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

จากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และเสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและครบวงจร เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคนและสังคม ที่มีคุณภาพ เป็นอันดับต้น ๆ เป็นเพราะคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง รวมถึงทั้งทางด้านสุขภาพอนามัย สุขภาพจิต สุขภาพร่างกายด้วย เช่นกัน ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งสุขภาพอนามัย และการสาธารณสุขเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ผลการศึกษา ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการที่ดี ยึดมั่นธรรมาภิบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูล ตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

จากการผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูลสามารถตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ เป็นความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการที่ดี ยึดมั่นธรรมาภิบาล เป็นอันดับต้น ๆ เพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นน้อย เช่น โครงการต่าง ๆ ที่ประชาชนเสนอมาไม่ได้รับการตอบสนองหรือดำเนินการ อีกทั้ง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบ ความโปร่งใส การปฏิบัติตามระเบียบ ประชาชนมีรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ไม่ทั่วถึง ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ ในกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแก่ประชาชน และส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในทุกกระบวนการและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่พักอาศัยต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษา ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยพบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมพัชญ์ ทักษิณ (2551) เรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด

ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล นนทรีย์ อำเภอป่าไร่ จังหวัดตราด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิรศักดิ์ คงทอง (2551) เรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าบุญมี จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาที่คาดหวังในอนาคต 5 ด้าน ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม ด้านการพัฒนาการบริหารและการปกครอง 5 ด้าน มี 4 ด้าน พบความคาดหวังในระดับมาก สำหรับด้านการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบความคาดหวังในระดับมากที่สุด จากผลการศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี อภิปรายผลจำแนกรายด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค พบว่าประชาชนมีความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและสาธารณูปโภค อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคาดหวังเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก และสายรอง การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะเป็นอันดับต้น ๆ อาจเป็นเพราะเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลักและถนนสายรอง ยังเป็นถนนลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อ รวมทั้งการบริการไฟฟ้าสาธารณะตามแยก หรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ ยังไม่ครบถ้วน ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการสัญจรไปมาอาจเกิดอันตรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรศักดิ์ คงทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นฤวัตร เสน่ห์สุข (2550) เรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ อดทน (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านการพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคาดหวัง

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขภัยต่าง ๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง และการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภคเป็นอันดับต้น ๆ เป็นเพราะประชาชนมักประสบกับปัญหาสาธารณสุขภัย เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง เกือบทุกปี จึงต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำควบคู่กันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นฤวัตร เสนสุข (2550) ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหัวหินใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยและด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ อุดทน (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว่า อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรศักดิ์ คงทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคาดหวังเกี่ยวกับการส่งเสริมการตลาดและการแก้ไขปัญหาหาค่าผลผลิตตกต่ำ และส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดภัย เป็นอันดับต้น ๆ เพราะประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมักจะประสบกับปัญหาหาค่าผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และปัญหาต้นทุนการผลิตได้แก่ ปุ๋ย ยา สารเคมี มีราคาแพง จึงเปลี่ยนเป็นการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์มากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรศักดิ์ คงทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ อุดทน (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว่า อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการส่งเสริมการลงทุน ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมพัชญ์ ทักษิณ (2551) เรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ด้านการพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรในระดับมาก และด้านการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจ ในระดับสูงมากที่สุด

1.4 ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพในระดับมากที่สุด โดยมีความคาดหวังเกี่ยวกับเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส เสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและครบวงจร เป็นอันดับต้น ๆ เพราะคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง รวมถึงทั้งทางด้านสุขภาพอนามัย สุขภาพจิต สุขภาพร่างกาย ด้วยเช่นกันสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ อดทน (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิรศักดิ์ คงทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม ในระดับมาก

1.5 ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคาดหวังเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ เป็นอันดับต้น ๆ เพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นน้อย เช่น โครงการต่าง ๆ ที่ประชาชนเสนอมาไม่ได้รับการตอบสนองหรือดำเนินการ อีกทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบ ความโปร่งใส การปฏิบัติตามระเบียบ ประชาชนมีรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรศักดิ์ คงทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

2.1 เพศ ประชาชนทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คมพัชญ์ ทักมณ (2551) ศึกษาเรื่อง

ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี ไม่แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอลุมพินี จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนเช่นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเพศชายหรือเพศหญิง

2.2 อายุ ของประชาชนที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอลุมพินี จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมพัชญ์ ทักษิณ (2551) ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี ไม่แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอลุมพินี จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนเช่นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะจะมีอายุระดับใด

2.3 ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอลุมพินี จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งผลการศึกษาคัดแย้งกับผลงานวิจัยของ คมพัชญ์ ทักษิณ (2551) ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนเช่นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมีการศึกษาในระดับใด

2.4 อาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธ สมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมพัชญ์ ทักษิณ (2551) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอ บ่อไร่ จังหวัดตราด พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี ไม่แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาค ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด

2.5 ระยะเวลาที่พักอาศัยในพื้นที่ พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่พักอาศัยในพื้นที่ที่ ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งผลการศึกษาคัดแย้งกับผลงานวิจัย ณรงค์ อุดทน (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่พักอาศัย แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ต่างกัน มี ความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การ บริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนใน พื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะ มีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ระยะเวลาสั้นเท่าใด

2.6 รายได้ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังต่อ การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่าง กัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งผลการศึกษาคัดแย้งกับผลงานวิจัยของคมพัชญ์ ทักษิณ (2551) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอ บ่อไร่ จังหวัดตราด พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มี ความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การ บริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนใน

พื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมียาได้ในระดับใด

2.7 สถานภาพทางสังคม พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัด จันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมพัชญ์ ทักษิณ (2551) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนนทรี อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี ไม่แตกต่างกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส มีการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ โดยให้ความเสมอภาคในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนทุกคนขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะสถานภาพทางสังคมระดับใด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ดังปรากฏผลการศึกษาที่นำเสนอและสรุปไว้แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นบางอย่างที่สำคัญ จึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ศึกษาวิจัยจึงขอเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ดังนี้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญนโยบายในด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแก่ประชาชน เช่น การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา และนำปัญหานั้น ๆ มาดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตรวจสอบได้ในทุกกระบวนการและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล

2. ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส ควรเน้นให้ความสำคัญ ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาและโครงการที่จะพัฒนาให้ตรงตาม

ความคาดหวังของประชาชนที่คาดหวังไว้ ทั้ง 5 ด้าน เช่น ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งจะประสบกับปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และปัญหาต้นทุนการผลิต ได้แก่ ปุ๋ย ยา สารเคมีมีราคาแพง จึงเปลี่ยนเป็นการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์มากขึ้นซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ การแก้ไขปัญหาผลผลิต ส่งเสริมการตลาดและส่งเสริมการผลิตเกษตรอินทรีย์ เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการศึกษาวิจัยทำให้ทราบถึงความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ทำให้ได้ทราบว่า การพัฒนา ด้านใดที่ยังเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุง โดยทำให้ผู้ศึกษาวิจัยนำมาใช้เป็นข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นหลักธรรมาภิบาล ควรมีการอบรมสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการบริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเท่าเทียมไม่เลือกปฏิบัติ ควรจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการรูปแบบต่าง ๆ เช่น เสียงตามสาย ปิดประกาศควรมีการจัดเวทีประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำโครงการ/กิจกรรมทุก ๆ ครั้ง ควรนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่และการติดตามตรวจสอบ
2. ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์ ประสานความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรและจัดให้มีสถานที่รวบรวมผลผลิตทางการเกษตร

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

หากมีผู้สนใจที่จะทำการศึกษาในด้านการพัฒนาท้องถิ่นหรือด้านอื่น ๆ ผู้ศึกษาวิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงวิชาการดังนี้

1. ควรมีการศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้วยงานวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งจะได้ผลการวิจัยในเชิงลึกเพื่อจะได้ทราบปัญหาและอุปสรรคเพื่อหาแนวทางแก้ไข
2. ควรมีการศึกษาดึงการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานสนองต่อความคาดหวังของประชาชนต่อไป

บรรณานุกรม

- คมพัชฌ์ ทักษิณ. (2551). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิรศักดิ์ คงทอง. (2551). *ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษากรณีเทศบาลเทศบาลตำบลท่าบุญมี กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุมพล รอดคำดี. (2532). *สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูวงศ์ ฉายบุตร. (2539). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง.
- ดิณ ปรัชญพทธี. (2542). *การบริหารการพัฒนา ความหมายเนื้อหาแนวทางปัญหา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์ Expentency Theory*. ม.ป.ท.
- ชนชาติ นาวิรัตน์วิทยา. (2549). *การรับรู้และความคาดหวังของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นฤวัตร เสนสุข. (2550). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวรรตน์ จ่อมจิน. (2551). *การรับรู้และความคาดหวังของพยาบาลเวชปฏิบัติและผู้บริหารต่อการปฏิบัติบทบาทด้านการรักษาโรคเบื้องต้นของพยาบาลเวชปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติ, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ณรงค์ อดทน. (2550). *ความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี*. รายงานการศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พิสิฐ มหามงคล. 2546. *ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้โดยสารต่อการให้บริการของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภาสกร สัจจะแก้ว. (2552). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการสร้างความสุขของชุมชน. *วารสารการพัฒนาท้องถิ่น*, 4 (1), หน้า 68 - 80.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2539). *ประวัติศาสตร์สังคมและการเมืองไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มานพ อุบลทิพย์. 2549. *การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบ้านฉาง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รักษน กโสภาพิศ. 2542. *การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดนครปฐม*, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วราวุฒ สุวรรณไตรย์. (2554): *ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://wararut2509.blogspot.com/2011/01/vroom-s-expectancy-theory.html>
- วสันต์ ใจเย็น. (2549). ปัญหาความรับผิดชอบในการบริหารงานภาครัฐ. *วารสารการพัฒนาท้องถิ่น*. 1 (1), หน้า 46.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2547) *พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542*. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- สถิต วงศ์สุวรรณค์. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: เจริญรัตน์การพิมพ์.

- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2554). *การเมืองปกครองสถาบันพระปกเกล้า*. (ออนไลน์).
เข้าถึงได้จาก: <http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php>
- สมพร เพ็ญจันทร์. (2547). *แนวคิดและหลักการจัดการในองค์การสาธารณะ*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพันธ์ เตชะอธิก. (2546). *อบต. เทศบาล อบจ. อำนาจของใคร*. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยพัฒนา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สวาท ธีระรัตนกุลชัย. (2551). *การพัฒนาอย่างยั่งยืน(Sustainable Development)*.
(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://thaindc.org/files/S61.pdf>
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2545). *พระราชบัญญัติการบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาโครงสร้าง
ส่วนราชการและอัตราค่าจ้าง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2553). *แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในหน่วยงาน
ของรัฐ: กรณีศึกษา BOI (2553)*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
http://www.opdc.go.th/content.php?menu_id=5&content_id=1796.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2548). *สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธี ศรีสุวรรณ. (2538). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนคนมุสลิม: ศึกษา
กรณีเฉพาะตำบลคลองตะเคียน อำเภอ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพัตรา คงจำ. (2545). *ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ
พัฒนาเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวรรณ จันทประเสริฐ. (2538). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตนาและพฤติกรรมการเลือกสถานภาพ
พยาบาลคู่สัญญาหลักของผู้ประกันตนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา*.
คุณิพนธ์พยาบาลศาสตรคุณิบัณฑิต สาขาการพยาบาลสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.

- แสงนภา ทองวิทยา. (2544). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาจังหวัดนครปฐม*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายการสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส. (2553). *แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2554 - 2556*.
จันทบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส.
- อภิชาติ คำดี. (2552). *บทความ : กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.oknation.net/blog/damdee>.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และปรีชา นุ่มสุข. (2540). *ท้องถิ่นของเรา 2*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- Bryant C, & White, L, G. (1982). *Managing Development In The Third World*.
Boulder: Westview Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาของท้องถิ่นในเขตพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี
2. แบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ
3. ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบคำถามทั้งหมดที่เกี่ยวกับตัวท่านและความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ
 1) 18 - 20 ปี 2) 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี 3) 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี
 4) 40 ปีขึ้นไป - 50 ปี 5) ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา
 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษาตอนต้น
 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. 4) ประกาศนียบัตรชั้นสูง/ อนุปริญญา
 5) ปริญญาตรี 6) สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ
☐ 1) เกษตรกรรม	☐ 2) รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3) ค้าขาย	☐ 4) รับจ้าง
☐ 5) พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 6) อื่น ๆ ระบุ.....
5. ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ตำบลวังสรรพรส
☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี	☐ 2) 1-10 ปี
☐ 3) 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี	☐ 4) 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี
☐ 5) 30 ปีขึ้นไป - 40 ปี	☐ 6) 40 ปีขึ้นไป
6. ท่านมีรายได้ต่อเดือน
☐ 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 2) 5,000-10,000 บาท
☐ 3) 10,001-20,000 บาท	☐ 4) 20,001-30,000 บาท
☐ 5) 30,001 บาทขึ้นไป	
7. สถานภาพทางสังคมของท่าน
☐ 1) กำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน/ สารวัตรกำนัน/ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน/ กรรมการหมู่บ้าน
☐ 2) นายก อบต./ รองนายก อบต./ สมาชิกสภา อบต.
☐ 3) อสม./ กลุ่มอาชีพ/ กลุ่มแม่บ้าน
☐ 4) ประชาชนทั่วไป

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงความคิดเห็นและความต้องการตามความเป็นจริงที่สุด

ข้อ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
		4	3	2	1	
1	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและสาธารณูปโภค					
	1.1 การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนสายหลัก และสายรอง					
	1.2 การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ					
	1.3 การจัดให้มีน้ำประปา					
	1.4 การปรับปรุงภูมิทัศน์และสถานที่สาธารณะ					
	1.5 การจัดให้มีป้ายชอย ป้ายบอกทาง					
	1.6 การสื่อสารด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)					
2	ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
	2.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง เป็นต้น					
	2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค					
	2.3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม					
	2.4 การสร้างสมดุลการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน					
	2.5 การรักษาความสะอาด การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					

ข้อ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
		4	3	2	1	
3	ด้านการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจการผลิตเกษตรอินทรีย์					
	3.1 ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ การผลิตเกษตรปลอดสารพิษ					
	3.2 การฝึกอบรมอาชีพและส่งเสริมรายได้					
	3.3 การส่งเสริมการออมและการประกอบอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง					
	3.4 การส่งเสริมการตลาด การแก้ไขปัญหาหาคาผลผลิตตกต่ำ					
4	ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ					
	4.1 การพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน					
	4.2 ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น					
	4.3 พัฒนาคนและสังคมแห่งการเรียนรู้มุ่งสู่คุณธรรมและจริยธรรม					
	4.4 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาส					
	4.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
	4.6 เสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกาย การสาธารณสุขให้มีคุณภาพและครบวงจร					
	4.7 ส่งเสริมพัฒนาการกีฬา นันทนาการ					

ข้อ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
		4	3	2	1	
5	ด้านการบริหารจัดการที่ดียึดมั่นธรรมาภิบาล					
	5.1 การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น					
	5.2 การเพิ่มขีดความสามารถในการบริการประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ความสะดวกรวดเร็วและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน					
	5.3 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ ปฏิบัติถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบ					
	5.4 ประหยัดงบประมาณ เกิดความคุ้มค่า โครงการ/ กิจกรรมสนองต่อความต้องการของประชาชน					
	5.5 การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง					

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์จากแบบสอบถามของคมพัชญ์ ทักษิณ

ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างยิ่ง

ภาคผนวก ข

Reliability Analysis - Scale (Alpha)

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	A1	3.0667	.8277	30.0
2.	A2	3.0667	.7397	30.0
3.	A3	2.7000	.9154	30.0
4.	A4	3.1333	.7761	30.0
5.	A5	2.9667	.7649	30.0
6.	A6	2.9667	.9643	30.0
7.	B1	3.3333	.7112	30.0
8.	B2	3.1667	.6989	30.0
9.	B3	3.2333	.6261	30.0
10.	B4	3.0333	.7649	30.0
11.	B5	3.0000	.8710	30.0
12.	C1	3.2000	.7611	30.0
13.	C2	3.1333	.8604	30.0
14.	C3	3.1333	.6288	30.0
15.	C4	3.2000	.8469	30.0
16.	D1	3.2667	.6915	30.0
17.	D2	3.1000	.7120	30.0
18.	D3	3.2000	.6103	30.0
19.	D4	3.1667	.8743	30.0
20.	D5	3.1333	.8996	30.0
21.	D6	3.1000	.9229	30.0
22.	D7	3.2000	.8052	30.0
23.	E1	3.2000	.6103	30.0
24.	E2	3.2333	.6789	30.0
25.	E3	3.2667	.8683	30.0
26.	E4	3.2333	.7739	30.0
27.	E5	2.9333	.9072	30.0

*** Warning *** Determinant of matrix is close to zero: 8.071E-23

Statistics based on inverse matrix for scale ALPHA
are meaningless and printed as .

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

N of Cases = 30.0

Statistics for	Mean	Variance	Std Dev	N of Variables
Scale	84.3667	207.5506	14.4066	27

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	3.1247	2.7000	3.3333	.6333	1.2346	.0173

Item Variances	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	.6218	.3724	.9299	.5575	2.4969	.0263

Inter-item

Covariances	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	.2717	-.0322	.6299	.6621	-19.5714	.0133

Inter-item

Correlations	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	.4406	-.0508	.7930	.8439	-15.5994	.0234

-

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	81.3000	192.4931	.6258	.	.9530
A2	81.3000	194.3552	.6133	.	.9531
A3	81.6667	190.2989	.6499	.	.9528
A4	81.2333	194.6678	.5671	.	.9535
A5	81.4000	202.1103	.2232	.	.9566
A6	81.4000	190.8690	.5912	.	.9536
B1	81.0333	194.1713	.6495	.	.9528
B2	81.2000	194.0276	.6694	.	.9526
B3	81.1333	195.9816	.6376	.	.9530
B4	81.3333	194.9885	.5607	.	.9536
B5	81.3667	191.0678	.6530	.	.9527
C1	81.1667	193.3161	.6452	.	.9528
C2	81.2333	188.1161	.7921	.	.9513
C3	81.2333	194.8057	.7036	.	.9525
C4	81.1667	188.1437	.8044	.	.9512
D1	81.1000	193.8172	.6884	.	.9525
D2	81.2667	197.5816	.4727	.	.9543
D3	81.1667	196.1437	.6455	.	.9530
D4	81.2000	190.0276	.6953	.	.9523
D5	81.2333	187.1506	.7960	.	.9512
D6	81.2667	186.2713	.8109	.	.9510
D7	81.1667	194.9023	.5338	.	.9539
E1	81.1667	196.2816	.6372	.	.9530
E2	81.1333	193.4989	.7196	.	.9522
E3	81.1000	189.1966	.7368	.	.9519
E4	81.1333	191.1540	.7383	.	.9519
E5	81.4333	190.1161	.6640	.	.9527

Reliability Coefficients 27 items

Alpha = .9545 Standardized item alpha = .9551